

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collectanae - Cod. Ettenheim-Münster 394

[S.l.], [17. Jahrh.]

IV. In orationes Verrinas

[urn:nbn:de:bsz:31-134055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-134055)

Nota in orationes Ver. M. T. C.

Nota in orationes
Verinas M. T. Cice-
ronis.

Synopsis.

Tenuerat Verres ex pratura
Siciliam Prouinciam omnino
trienium, quam cum libidi-
nose, auare, et crudeliter
administrasset, cum Lucius
Metellus successisset, repe-
tundarum reg a Siculis postu-
latus est, qui omnes praeter
Syracusanos et Mamertinos,
Marem Tullium Ciceronem
nullis amicorum defensionibus
invidum ad accusationem
defendere compulerunt, quod

2. *Nota in orationes.*
idem Cuero Quaestor in Sicilia
fuisse, et Provincia discedens
multa pro benigna promissis.

Verina orationes septem sunt.
actio duplex. prior continetur
duabus primis orationibus, quarum
prior Diminutio: altera oratio
est postulatio de novo agendi
genere, quo Hortensium fregit
Cuero, ut plane obmutesceret
quia perpetua oratione uti
non potuit, ad singula ex tempore
respondere coactus. Genus
vero actionis novae fuit istud
ut ubi unumquodque crimen dis-
putandum esset, cum lester ad
crimen accommodarentur.
Actionis vero secundae sive accu-
sationis quinque orationes ad

Verrinas' Marci. T. Cicronis. 3.

comperendi natum comparata
fuerunt, habitae in a' Cicerone
n' sunt. Verris enim n' exspe-
sato iudicij exitu exily' causa
solum uertit. In actione hac
secunda agitur de uita Verri,
quam exiit in quaestura, lega-
tione, Praetura urbana.

De quaestura, Legatione
& Praetura urbana agit in
lib. j. De Siliiani n' 4 sequen-
tibus libris: De iurisdictione
Pulicet lib. 2; de frumento
in 3o; de signis sublativ in
quarto; in quinto de crudeli-
tate supplicioru'.

Diuinitio, et iudicium, quo
duo uel etiam plures de ac-
cusatione sibi deferenda

4. Notae in orationes

conferunt, quomodo hic
Cicero et Caecilius. Affert
diuinationem ita defertur.

Diuinitio est inquit, quando
nō de facto quaeritur, sed de
futuro, qui nimirum debeat
accusare. Alij quod rei agatur
sine testibus, sine tabulis, et
sola argumenta secuti iudi-
ces quasi diuinent. Vide
Gellium lib. 2. nocturn. At,
Sicorum cap. 4. Carolum
Sigonium lib. 2. de iudicij
cap. 9. Ulpianum §. cof. in
lege. Si plures. cap. 16. Inter
plures accusatores, qui primus
egit, dicitur esse accusator,
qui secundus et tertius susci-
ptor i solutus, ut sentit

Verrinas M. T. Ciceronis. 5.

Secundus, adinuare accusa-
torem.

Repetundarum postulari
primo ita dicitur est, qui ali-
cuius praesens (provincia aliena
et pecunias aut vi aut dolo
exsilauit. Vide Marcellum
in iugulatum lege x. digest
Lactum, sive panderarum.

Postea repetundarum postula-
tio latius patuit, ut hoc nomi-
ne omnia continerentur, quibus
diuitiae constarent. et tunc auctor
videtur L. Calpurnius Piso. Au-
tore Cicerone 2. lib. officiorum.
Nondum centum inquit et decem
ami sunt, quum de pecuniarum re-
petendis a L. Pisonem lata e-
ret. Quam Cicero idem sociale

6.

Note in orationes

uocat, quia constituta uidetur
 sociorum et Provinciarum
 causa. Legem Calpurniam
 secuta sunt, Fumia, Seruilia,
 Heilia, Cornelia Julia,
 quam Cato tulit primo con-
 sulatu. De quibus uide Rogium
 lib. 8. antiquitatum Rom. cap. 33

Comperendi Natio est cum prima
 actione perfecta post quatuor dies
 secunda est instituta, Comperendi
 natio dicta, quod per eandem die
 ageretur. Hic prius dicebat
 defensor, post eum accusator,
 cum in actione prius dicebat
 accusator. Vide Rogium lib. 9.
 cap. 15. et 23. differens ab sumptu,
 actione: hac enim ex incerta
 iudicium sententia nata est;

Veremas M. T. Ciceronis. 11.

illa etiam si indices primo ca-
tu n' induissent: Ampliatio
ex pratoris arbitrio, quocumq;
die; Comperendi natio. ex pre-
scripto legit die 3tio. Vi con-
perendi nationis causa bis facta
huita est. Vi ampliatio si p'p'
sine diei potuit. in comperendi
natione potuit et ampliatio n'
autem in ampliatio comperendi
natio. Et veluti in comperendi
natione prius dicebat defensor,
ita in ampliatio accusator.
Vide Budew. G. Coss. comperendi
natione uocant etiam conducti-
onem.

Habita est ista oratio Marco
Licinio Crasso, et Cnaio Pompeio, M.
Coss. Aps. V. C. 683. Aps. Ciceronis
st quo etiam ad libertatem petebat.
Partes orationis sunt, ex ordi-

Notae in orationes.

Constitutio causa, Contentio, per
oratio.

Notae in Oratione ista expli-
canda Methodum hanc oblo-
uamur: in singulari oratione
partes singulas analysas dabimus,
quibus totam orationem in par-
tiones et partes secundum arti-
ficiam Rhetoricam dissoluimus.
Tunc deinde notat rerum
maxima animaduertentiam
subiciemus. Hoc in his
quinque rom. observationes;
ac deinde, quae praecipua erunt
de notis, tam publicis quam
privatis.

Analysis exordij.

Si quis vestrum, questio exordij
est, per Cicero q. tot amor in

VERMASSEN. T. CICERONIS 9.

defensionibus uerbisq; sit nunc
accusatione iure petat. hanc
quaesitionem per prolepsin et
Apostrophen ad iudices pro-
ponit. Argumenta huius accu-
sationis 3 habet, 1. a Causis,
quod ex officio fide est miseri-
cordia erga Sui uos ab ysdem
rogasq; eam susceperit. 2. a
Minoribus, quod n. iam auget
q; defendat. 3. Ab Adiuentis,
quia tempora rei publ. id pos-
tulant.

Cum quaestor 1 argumentum
g. h. d. i. Enthymenate. Simili-
a. p. c. petierant, ut desenderem;
a. p. d. u. ergo recusare. Enthym.
mematis antecedens q. stat nar,

Note in orationes.

ratione, et prosopopeia,
 Ciculorum. In Narratione
 est commendatio Ciceronis ab
 fecit, et laus brevissima boni
 Magistratus, cum Verian episcopi
 demonstrat quia continentiam,
 humanitatem, benignitatem, com-
 itatem. De prosopopeia suo
 loco plura.

Cuncti ad me publice. Hyperbole
 e, quia neq. Mamerthin, neq.
 Syracusan. venerant. De
 Hippert. Vide Cyprian. lib. 3.
 cap. vi. Viol. Casin. lib. v.
 cap. 11. Quinte. lib. 8. cap. 6.
 circa finem. Fit haec cum vel
 puer factus dicitur, aut res p
 similitud. attollimus, qualis

VERMAS N. T. Cicero: ss.

Virgil. Qui candore mures
ante viant, cur sibus aur as, aut
q̄ comparat. aut signis quasi
quibusdam, uel translatione.

Verfalsch tam in augendo q̄ in
nuendo, cuius moti e, uix
opibus hareret. Vbi nota
mentiri quidem Hyperbole
n̄ in ista, ut mendacio fallere
uelit. Peruenit frequentis.

ad usum, ut qui si apud
urbibus est, sin aliter pullia.

Quo in negotio. I. u argumentum
hac ratiocinatione proponitur;
si mihi unus e accusandus, et de
fendendo plures, defendo potius
q̄ accuso, sed unus aucto et de
fendendo plures: ergo defendo
potius, q̄ accuso.

Verrmas M. T. Ciceronis. 13.

copulantur. qualis est & Cypri
am de bono patientia: spirare
ventos, fontes, fluere, grandae
cere copias nescit, fructusq; mitas
cere vinearum, exuberare pomis
arbuta, nemora frondulibere
prada florere. Talis etia
est uerfus ille Licantus de Prothas
ad D. Augustinum. Spumant per
fluit uada, Lrenit leo, hibilat
anguis. Alia est apud D. Amb,
in lib. 3. Hexam. cap. 15.
de aqua: inter arenas flaua,
inter cautes spumea, inter nemora
uiridantior, inter florulenta
discolor, inter lilia fulgentior,
inter roseda tubilantior, in
gramine liquidior, in palude
turbidior, in fonte perspicua,
in mari obscura. Sic Julij

14. Nota in orationes,

Firmicus de Jace. in Cyano.
fallit, in tauro rapit, ludat
in Sadyro. Ex qua eadem
figura Minutius Felix dixit.
Pluuias plueret, flare uentor
grandines inuicere, nubis
collidens, et omnia in uigore.

In hac libidine. In oratione
Assumptionis, et anacrophalosis
uel repetitio approbationu eius.

Qui in die in Captas benedictas
Cuius, cuius captatio duplex est:
una expressa, cuius uerbi
uoyat audis, et benedictio
audiat, qua plene est LXXIII.
ii. e. sine arte. alia est tacita et in
plicata, quod nimirum ea tali uerbo
fadesse in uigore dicitur

Veritas M. P. Cicero:

15.

que forte sua valeant audire,
sub benivolentia comparare.

Oratio Cypriani 4. 2. c. 2
Nicolai Casimiri 1. 6. c. 6.

et sequestri.

Exordia alia sunt perorotica
ex abrupto incipientia, ut Ciceroni
in prima Catilinaria. Alia
per ἀποκλειστικὸν latius expan-
duntur, et insinuationi sunt ac-
commodata. Alia ramosa, quod
in uaria exordia minorum quasi
ramos funduntur: quale
Ciceroni pro Murena. Utique
in oratione de senectute 3 et
4 plerumque notat exordia, que
numquam non solent excedere
modos, nisi ualde insaniant.

Nota in orationes

ita Longinus Rhetor., alia
 est eudoxima, siue exornatior
 ita Aristoteles lib. 3. rhetori-
 corum, c. 17. Aliam dicit,
 siue habet haec omnes
 l. 1. de inuestione prouincionum.
 Apud quos unum exordium dicitur, ex
 opinione, quod mirum, pro statu
 rerum et opinione hominum exordimur.
 quale est Cicero in orat. 4
 Catil. Aliud apud nos ex
 tempore, cum ab aliquo aliquis
 euentu ansam arripit orator,
 ut illud quod interitus ualidius
 officiat. Aliud est perperbitas ex
 abundantia, cum abundantia rerum
 dicendarum nulla non omittitur

Verrinas M. T. Ciceronis. 17.

dicimus. Aliud ex subdiuisione
uel in quatuor rebz uel multa in
seruatur, quæ in suas partes dis-
tribuantur. concidit in ramo,
fo. Quæ oia à Caspino
ad 6 cap. seu fontes reuocant;
Ex ordiū ex aduertis; ab expositi-
one finis; ex uisceribz quid
rei; ex ordiū ab exemplis par-
bolis, iconibz, fabulis, pro-
uerbijs, sententijs; Ex ordiū ab
in uocatione, Ex ordiū ex ab-
rupto. Vbi nota deniq; Ex ordiū
debere ee nimir argumentosa,
ueluti confirmatio; neq; pro-
sine argumentationibz, na e' uer-
ratio. ita Fabij l. 4. c. 1.

Nota in orationes

Omnium praesantissima exordia
sunt, in qua plures eorum modi
fontes derivantur.

Nota.

Notamos in causa) quinquemius
scilicet, ut ipse scribit in Bruto.
Maxime vero admirabili Cicero
Tese plutarcho quod nulla dona
acciperet. Et

Quem quaestor) anno urbis Cond.
678 L. Octavio et L. Aurelio
Cotta consulibus, cum duobus Sicilia
Syracusano et Lilybathano jugali
quaestores essent. Cicero fuit
Lilybathanus. de Quaestore vide
Rosinium l. 7. c. 45. Pompeium
et in libello de quaestoribus

Verrinas M. T. Ciceron: 17.

c. 17. es Ferestellam.

Veteribus patrom multo
Marcello intelligit ab eo ortor, q
Dumular' capis et gferuavit.
Habeant em'm nisi Roma nobiliter
et passim exferat nationes &
civitates in sua clientela.

Necessariorum) propter inop
officij hospitij invidabile, de quo
vide Alexandru ab Alexandris
l. 4. Gemalindicem c. 10.

Soey) de Soey et stipendiarys
Digonij l. i. de antiquo iure Italiae
c. 1. et l. 1. de iure provinciarum
c. 1. Erant quidem stipendiarys miles
socios, sed quoditione omnium deterrim.

Delubris) Delubrum autem festo
diey et suspit delibansy, quem
olim venerabatur pro deo,

NOTA in orationes

quae in oratione ad dnm in iudicia suis
 quem long ante aras a delendo
 dieq. quod ante sacru sacrificij
 ubi manus ablueret. Genij ita
 dictu putat, quod uno leisopliura
 genicad Numina.

Qui iudicia maxere) iudicia
 equitibyl. Sylla victor adeneret
 ad ad Senasares transiulerat.
 Sed hoc tempore P. R. equitib iudi-
 cia desiderabat, quod Senatorum
 infamia laborarent; quare ab
 Aurelio Cotta patore post 3tes
 nerfer lex promulgata e, ut cu
 equesari ordine et tribunis arant
 lex comunicaret. in Pomponij
 Saedij libello de legib c. 3.

Tribunitia potestas) poterant
 Tribuni plebis quereat q

Verrinas M. T. Cicero:

21.

pecuniâ auceptâ iudicasset,
ad iudicium populi raperet ante
Sylla dictaturam, quam potes-
tatem isdem Pompey et Crassus
consules hoc ipso anno restituer-
unt.

Censorium nomen) restitutum
fuit hoc tempore a censoribus Gellio
et Lentulo ius, ut et senatu
moverint. De censore vide Pom-
ponij libello de magistrat cap.
121. Feaestham c. 17. Rosinum
l. 7. c. 10.

Observatio
nes.

Decedere) proprie magistratus
dicuntur, cum prouinciâ dece-
dunt. Vide Ansonij Scru de
uerbis lingue las.

Nota in orationes.

Populata veraxa) de vi
 verbis, vexo nulla Gethig l. 2 c. 6.
 maxia nimirum atrocitati verbis
 hoc congruit: ita M. Cato fr,
 in balen terram Italianam laerata
 se est veraxa dixit, et Virgili,
 Scyllam et Charibdyn periculosa
 nauigantibus maria dulichiar
 veraxa rates.

Ethiopolitica.

Gravissima ante alia oia omni
 temp rejund: sunt luxuries, con,
 delicias, auaritia, superbia, id est
 regnu) et sono ni gradu facile
 Val. Max. ubi in inu) uiriu) Venent
 pecuniaz, cupido sibi iudica ueris.
 De abstinentia et temperantia unde
 Val. Max. l. 4. c. 3. de superbia
 l. 9. c. 5. de humanitate et
 clementia l. 5. c. 1. Anipodellen
 l. 2. Magnoni uoralin, ap. 4.

Verrinas M. T. Ciceronis

23.

quæ ubi 3 ualorū omnium fontes
aperit, uisū, inuentionē, et
lexitatem. Quæ uirtutes
in magistrata bene, conspitūta
republice debeant, uile aduā
Gonzenium in suis politicis l. 3.
Abesse a re publice. esse debent, et
nōales, q. uisā solā quam huma
ny sanguis repleuerat pulchritudini
uilest, pestaculū uisū ē, abesse
debet Vercellai, hic Bohemie
rex regni coronam Lamā surripit,
sina maculavit, quia semp fecit
caruicem dabit, eun Lamā
autē compater suā solitū ap
pellare, passū eun eun in super
uio eun eun eun eun uchi
ita Dubranij l. 23. uelut Vercellij
qui in eun eun eun eun eun
reperit flagrantia, de se Lucto
no. . . . .

Notae in orationes
(Constitutio causa.)

Dicendum) propositio totius
causa, cuius ista e' ratiocinatio,
is autor e' eligendy, quem Sial
maximè volunt, et n' vult Veritas
Sed ne maximè volent, et Veritas
n' vult, ergo ego autor eligendy.

Notae.

Nomen deferatur) a minori
delationem sequens actio;
n' d' semper ad usum, qui q'
nomen dedit, ut dicitur. Deferre e'
revelare et populare.

Contentio seu confirmatio.

In hac causa) Confirmatio
duae sunt partes. i. quod voluntas
Siculorum' his, Cicerone' accusare.

Veremas. M. T. Cicetomis. 25.

si Siculi Cicetorem cogarunt,
eum uoluntas apud in diues ualere
debet, sed cogarunt, ergo
debet ualere, ubi breue
praemittit narrationes.

Utrum Propositio est ratio
ematiōis, q̄ tractat p̄com-
municatiōem. Commun-
catio ē, cum aut ip̄s aduer-
sarius q̄ saluig, aut cui iudicij
consideram deliberat. Ita
Cypri 1. 3. c. 29. Causa 1. 7
c. 24. est enim quasi en̄ ip̄s
apud quos dicat deliberatio,
figura ad purgationem maxi-
me apta.

Si id audebis? Assumptio
prooib̄ destinōis publicae lance
et destin̄, q̄ sunt cines Roman.

et scilicet.

Reliquum est iam Complexio
 q̄ probat adiunctis, quia si
 legi: augeat, a causa finali
 legi repetundarum, illud itaq̄
 syllogismo simplici: quoniam causa
 lex repetundarum est constituta
 eorum arbitrio lege agi oportet:
 Sed sociorum causa lex est constituta
 ergo sociorum arbitrio &c.

At enim prolepsis est, q̄ho in
 mens id, quod aut in aduersione
 causa, aut in iudicio opinione ope
 aut fore nobis gratiam arbitraria
 praecipiamus dicere, & dissolueret
 tibi respondet syllogismo, si est
 dubium, an a me praecipiamus petij
 sent, dicerem quare fecisset.
 Sed n̄ est dubium, n̄ ergo dicam
 cur petierint.

Verrinas M. T. Cicer: 27.

Verum id est ut arroganter
deverit, ratione dicit deponit
habitam esse.

De quo quid? Assumptio est.

quis igitur? Propositio.

Sicilia tota? Complexio or-
nata per gripposianam Siciliam.

In huiusmodi re? provocata
Sicilorum voluntate, ostendit
quid non esse auctoritatis?

Si Siculi dicunt se nolle Ciceronem
revertentem esse Ciceronem: sed hoc

dicunt, ergo. Si tibi?
propositio. Nunc hoc? assum-

ptio. Tamen hoc? complexio
est in qua ponitur vehementer
interrogatio cum Anaphora.

Anaphora vero est repetitio in
principio sententiarum aptissima
ad enumerandum, ut nihil

Nota in orationes

Te vocatur au' p'cedit
 palest' nihil uocab' uigilie
 nihil dicitur p'p'rie. De
 ad insectand' : du in horu
 prodire, du lucen officere,
 du in horu aspectu uenire,
 copiar' : Valet plurimu
 etiā ad affectu amoris, qu
 usq' est Virgilij 1. Georg.

Te dicitur quinq' de solo in litt' repen'
 Te uenire, Te dependere carebat.

Quod Anaphora in principio
 Epitrophe repetit in fine
 Epitrophe utraq' p'p'iam
 complexa, et in principio et in
 fine repetit, n' e' d' n' m' m'
 g' h' u' a' n' d' a' s' e' d' m' e' u' a' u' r' e' s' e' r' i' a'
 e' u' r' g' a' d' i' f' i' c' i' u' m' n' u' d' u' a' p' p' a' r' e' t'.

Nota.

Lex 1. Cornelius intelligit L. Sylle

Verrinas M. T. Ciceronis 29.

de pecunijs repetundis. que
quam antea) qd'o nulli equi
ter iudicabant lege Cornelia
tracti.

H. S. Hoc op' Septent' milites
ex lege repetito. ita Valerij
proib' de liberis antiquis.
Septent' milites centena
milia faciunt vicies quinquies
centena milia coronatorum.

Observationes.

Officium necessitudinis repudiandum
necessitudo aliqdo idem quod
necessitas, ita imponere necessi-
tatem Cicero, necessitudinibus
circumveniri dixit Sallustij: Affi-
as significat familiaritatem, etiam
affinitatem. Amic' pro Quintio
fraternal' necessitudinis dixit
Cicero: advenire ad necessitatem,

30. Nota in orationes.

Omnes sunt honoris et op. idem
in Brudo. Unde nece parit.
neg. idem d' ac amic.

Quae cum his civitatibus
communicata sunt, quamvis
semper Verrii communico velis
cu' propositione cum corpore,
An licet dicitur, per conuoc.
cada niter nos sunt: nec de
de communicare. Communicare
cu' altero, auctoribus Cicero
et Casare e' Lycopi: Communicari
uocis adria usq' e' Liviij: Cum
quibus in spem integrae comunicat;
a' fuit.

Pars 2. con
firmationis.

Suma e', quod Verrius Cicero
nolit auctoritatem ee. Transit

Note in orationes .

31.

autem Cicero ad hanc par-
tem approbatione pfecta
Cicero, q' comparatione mir-
ru illustrat.

Itaq; magnus) describit effecta
Horatensy per pro popoiam, ei-
usq; in iudicijs dominatum, re-
ferendo causas, cur se Cicero,
non nolit Horatensius.

Ego in hoc) Ad Ceciliu) quozq;
proponit: cum n' posse fieri ac-
cusatorem.

Cognosce) id ipsum ex adinu-
tis ostendit: in bono accusa-
tore requiritur integritas,
veritas et facultas accusandi:
nihil horu) e in Cecilio, ergo.

Video enim per multa ee

Nota in orationes

crimina & alia induat ratio
reuerendi Cæcilij: q̄ cum reo
criminiū societate giuncty ē,
n̄ p̄t̄ in accusando socior̄ de-
lendere, sed Cæcilij giuncty ē
cū reo &c. ergo.

quid illa facultas accusandi
renouet̄ à Cæcilio.

Contemenda & prop̄t̄io hyllo-
gijū suæ maior, q̄ auget cau-
sā efficiētibz, quales sunt fa-
cultas, q̄uetudo, ratio, exerci-
tatio.

Intelligo & assumptio hyllogijū,
qua dissimili illustrat̄: assump-
tionis probatio triplex est, id
officio orationis, à sollicitudine,
à subscriptoribus.

Verrinas M. T. Ciceron. 33

Putasne 1. probatio
Assumptio, qua remouet a
Cacilio partes officij oratorij.

Portasse 2. probatio facul-
tatem Caelio ex adiunctis ad-
mit: q. long. spat. part. in quo-
lepsi; partim generatione mino-
re et dissimili.

Esto ipse nihil 3. probatio
qua subscriptores Caelij irri-
dent:

Verum ut ad te) princeps
Syllogismi conclusio, cum nimis
Cacilio nulla desit, qua in
bono accusatore et utro re-
quirantur: accusatorem Ca-
cilium ee n. posse.

Nota.

NOTE in orationes

Tabellas in iudicia enim p
 Tabellar secebant, cordis notis
 inscriptis. a. d. n. l. hoc e
 abholuo, p. d. n. o; n' liquet.

Har in causis maioribus, ut sen
 tentiam auctores late rent, in
 cydam sine uran conyicbant
 Vide Alex. ab Alex. l. 3 es
 Rog. l. 9. c. 16 et 24.

Si a pueris nobilibus, q. n. in
 adolescentibus, q. gloria cupidi,
 late claros viros auferunt.
 quales Appij Claudius, C. C. C.
 Scavrus, quos elyferat
 adhuc Hortensij; nam Appis
 et Casare auferantibus Varro et
 Dolabella su. absoluti.

Quos ipse vidit) Antonium Ora
 torum vidit et audivit Cicero,

Verimas M. T. Ciceron. 33

Craspu' audite n' potuit, apo. ei
Ciceroni' 16. delu'it uita'. Philipp
pro est Calare Cofs. Vrang' audi
uit Hortensij anni octo naion
Cicerone.

Frumentum Ipsi frumenti gene
ra ponuntur. a. p. m. a. t. u. m. , emp.
Cum, decumanum: Vile. Sijom'u
l. 1. de iure provinciaru' c. 1.
et 12. c. 5.

Pratori ex senatus consulto licebat
frumentum imperare aratoribus
in annum sumptum. Quaestori
autem ex avario pecunia dabatur
quam aratoribus pro frumento
solueret; accipiebat pro singulis
modijs sepestior binos, id est, asper
octo.

Verer' autem pro frumento in
singulis modijs sepestior duo, 12
denos exiebat, a. l. e. n. d. u. n. o. m. p. e.
pro frumento in cellam libi

Nota in orationes

anendo, quatenus respectus
in singulis modis, et avaritibus
et sonor pro hinc. Quando
proator pro frumento pecuniam
recipiebat, hoc dicebat a primatu.

Deductio fieret) id est atq; di,
minusio, quae facta est à Verre,
pro spectatione, pro collybio,
pro Cerario, et Scriba, ita
Licero l. 3. in Ver.

Mancipes) sunt, qui in autione
publicam aliquod redimunt. hic
deciman intelliguntur, quibus
Verres Siciliae decimas vendi
debat.

Lilybaei) est graeca et latina
lingua corrupta ut utebantur Si,
culi. Vide Dio dnm Siculul. l. 1.
et 5.

Verinas M. Tully Cic: 37.

gestu. Fortenly actio plus
ar. is habebat. q. erat oratori
satis. unde Lucij Torquatus
eundem Dionysian gesticulato
riem nominavit apud Jellin
l. 1. c. 5.

Columna naevia. Ad hanc in
foro infam. et rei forisq. infamia
accusabantur, ad quam etiam
creditores vocabant, qui gravi
aere alieno premebantur.
Vide Sigonius l. 2. de iudicijs
c. 24.

Observationes.

Spectat ad gestum, i. e. splendens
sive Cicero Tmo Verinarum,
Spectare et aspicere aliquem
Cicero pro Roscio. Spectare
animu alterius ex Lucio Terentio
in Andria. Spectat res ad
animu rebellionem, Lucij

Nota in orationes

fallime sed datur mulier, quae
ingenio bono est. Plaut. in Pseudo
Spurdata uirg. belli domig.
idem.

Persequi aliquem bello. Caes.
arsen aliquam persequi: Cicero
de finib. bona sua repetere
atque persequi hinc Verriam
sua. Persequi persequi,
ultrisci est. Celebrate scribendi
persequi, quae dicuntur, id est,
persequi. Cicero pro Sulla. Videtur
aliqui persequuntur ab inscriptione
puerili. Persequitur. Comodius
cum huiusmodi persequitur est persequi
non Cic. id est de officio.

Audientiam orationi meae illig
improbitas. Sed laetura
aut arbitrio est. exurge pro eo. laetura
audientia. Plaut. in perita. Fac ut amant.

nudiens in laque pro conc. in fit. lin. audier
 si. p. s. i. u. s. s. e. i. t. o. r. a. d. i. o. C. i. c. d. e. s. e. n. e. t.
 C. o. n. s. i. l. i. u. s. d. a. u. t. n. e. p. e. s. t. e. s. i. m. u. l. m. i. s. t. e. r. e.
 c. o. n. s. i. l. i. e. s. t. i. n. c. o. n. c. l. a. u. e. C. i. c. p. r. o. p. o. s. t.
 C. o. n. s. i. l. i. e. s. t. i. n. f. i. d. e. a. d. i. c. i. u. m. T. e. r. e. n. t. n. a. t. a.
 s. u. a. m. a. p. o. r. t. a. a. l. i. e. i. m. c. o. m. i. s. s. e. e. d. e. n. a. m.
 v. i. d. e. r. a. t. i. n. d. i. s. t. e. g. r. a. t. i. o. n. e. p. r. a. e. i. u. d. c. o. n. s. i. l. i. e.
 i. n. i. e. r. e. e. s. t. p. a. r. i. C. o. n. s. i. l. i. e. p. e. n. t. l. e. g. e. r. e. i. n. t. e. r.
 p. e. c. c. a. t. i. o. n. e. n. e. c. o. n. s. i. l. i. u. m. e. s. t. p. a. r. i. a.

Callopolitica.

Nihil ad iudicia, causasq; am-
 con, praefer fidet et ingeniu
 afferre oportere.

Nihil e enim quod magis uerendum
 sit, q' rationes ab altero uide
 reprobare eut, q' n' possit sua
 reddere.

Accusare si in uerumq; ee
 oportet.

Non p' in accusando socios uere
 defendere ut, q' eut reo committit
 societate quindq; e.

Si ante de accusatione huiusq;
 concedat oportet ut, q' nullo s'is

Nota in orationes

peccato impediunt & quod omni
alioquin peccata demonstare
possint.

Cum omni arrogancia obliqua
est, hanc illa inveniunt atque eloquia,
sive multo modestissima.

In iudiciis rebus istis, qui principum
agendo est, orationibus et paratibus
singulis esse debet.

Confutatio Cecily.

Quid ad haec dici possit habere
affirmatio fuit: hinc ad confutationem
transiit nulla nempe iniuria la-
cilium ^{revera} affectibus sufficit, quare
eius iniuriam eiusdem appetit accusa-
tione.

Quid enim dices? i. pars de
iniuria refusa, a confutatione
mirandum hoc syllogismo: 7. p. 8.

debet ulisq; et cui maximam
Veritatis iniuria fecit, accusare
debet: Valer. Si. Siculi; ergo.
At eam tibi) et q̄subationis partem
de inimicitias hoc syllogismo: ubi
nulla iniuria, ibi etiam nulla causa
inimicitiarum. Sed hic nulla iniuria,
ergo. Nam id) propriis
Cognoscite) assumptionis. Argonis)
assumptionis probatio, per narra-
tionem. Sic tu si) complexio.

Nisi forte) et parte q̄subationis,
ubi Quasira) eius arguere
refellit. I. ep. si certane) est
de amicitia Veritatis, tum causa Quas,
sunt q̄quis) est, et ante) de
inimicitia. ergo.

Qui si) sumam) et argumentum:
si iniuria) arguere, non poterit
accusare, quia eius Quas) suspici,
si nullam) neg) hic accusare poterit.

Nota in orationes

De utraque est, ergo in potestate
causare. Vbi simul hilena est
de quo Gyp. uile. 1. r. c. 2.
Semper hac causa) Comparatione
longam subicit inter of-
ficii) Quas potest et defensionis
sociorum, quam multas arguen-
tis praefert.

Etenim si probabitur) in argu-
a maioribus: si probabilis est
eorum causa, et suas iniurias
persequuntur, probabilius eodem
quod persequuntur iniurias sociorum.

Super eum) 2 argu. ab exa-
plo Gabini) est, et Achaei cura
ueras, quod a fine legis ampli-
ficiat.

An quod ad) 3 a maioribus

Veritas M. T. Ciceronis 43.

quod ad comemorandum
honestius, id ad probandum
expedit. Sed honestius est socius
defendere, quam quæstorem accu-
sare. ergo est ad comemoran-
dum.

Clarissimi) & argm. extrin-
secus absumit à testimonio
cuius clarissimum, quod ex-
emplis illustrat.

Nota.

Argonis) Veneti sacra, cuius
sanum erat in Euxiae Sicilia
monte. Vide Polybii) 1. 1.
Strabone) 1. 6.

Antony) Filius M. Antony
oratoris, qui post prædura
cura habuit ora maritima.

NOTE in orationes

Recuperatores) & de obli-
 gatis recipiendis redder. sigg.
 cognoscibant, dati on de caudo
 erat promissa. Sigonij lib. 1.
 de iudicijs c. 22.

Mutius) pontifex max. &
 Hanni ita innocenter regit, ut
 senatus majestas ibi in provincias
 profecturus exemplum Scienole
 proponeret. Val. Max. 1. 2. c. 15.
 cum Danatippus orator excolu-
 late C. Marci Cof. Junioris oratoris.
 Sortis) Consules et praetores, pro
 vincias sorte habebant, et ex 3. G.
 Quatuor.

Qui princeps senatus fuit) ita
 dicebatur is, & primus censor suus,
 et is, & vivebant, quod honoris

VERMAS M T. Cicero's. 45.

genus illis tantum defer ebatur,
qui dignitatem et gloriam rebus
praclarissimè gestis essent q̄se
cuti: vel quem Censores in rebus
sando primum legissent.

(Cicilius) quia sic Cicero in
a. d. in numerum oratorum re
ferendus, opera praecipua
sunt, quae de bono oratore Cicero
comemorare.

Sunt autem maxime 3 quae in
oratore ad Bruto requiruntur: nam
mentis praesentis ingenium
ad maxime artem disciplina,
de q̄se idem Cicero l. 1. de orat.

Sic igitur sentio, inquit, nam
ad ingenium ad dicendum vim
afferre maximam. Nam ad am
mi ad ingenium calores quidam
motus esse debent q̄ ad excogit.

Nota in orationes

Sandum acutum, et ad exli-
 candu, orandū sunt ubi eos,
 et ad memoria p̄ximū atq̄ die,
 turri. Ad h̄ quid ē, q̄ h̄c p̄
 set arte accipi posse. T̄quid Gal-
 lun ē, quid de illis dices, qua
 certe cum ip̄s h̄c n̄ nascuntur,
 lingua solutio, uocis sonus, la-
 tera, uires, conformatio qua-
 dem, et figura d̄ct̄is uir et
 Corporis.

Legenti
 poeta, cognoscenda h̄storia, om-
 n̄iū bonarū artium scriptores et
 doctores et legenti et percolu-
 sandi. perdiscendū ius civile,
 cognoscenda leges, percipienda
 om̄iū antiquitas. Senatoria
 ḡsuetudo, disciplina rei pub.
 iura p̄torū, f̄dera, p̄actiones,

caâ impetû cognoscenda e.

In oratore sicut acumen dialecticorum, sensentia philosophorum, uerba proprie poetarum, memoria uirorum illustrium, uox tragicorum, gestus patrum senum ad ornatum. Ita diuine diuinitus Cicero -

Observationes.

De illi unum eximium Qui consuleret Fuisse. hoc e unum et exceptum, hinc eximia pecora, quae sicut a grege, excepta ad messas et usq. ad nom, eximij potui, et ad sacrificium excepti. Ita Virgil.

Quatuor eximios praesanti corpore canos,

Eximia spe adolefens Cicero.

Eximia specie uirgo Siliij.

Eximia ornatu templi, Liui.

Nota in orationes

eximie canare. Junea. eximie
debyere. Cicero.

In amicitiam populi rom.
ditionemq; effert. in
potestatem esse Cicero, in mentel
Quint. Plaut. in Amphitruone. in
rem esse, Tacit. et Terentij;
quem loquendi morem ratione
auctoritate et doct. Agellij
l. 1. not. Africanus. c. 7.

Peroratio.

Comparationem prolixè disputatam
breuiter geludis. Inegarrim et
honestissimè hoer, q; de laude honore,
et fama partim agunt, et diligenter
et accusatores appellandi q; talis
et Paul. Sed Cic. ergo etc.

Nota in orationes .

49.

Hymerologia ludorum .
In orat. 2. Ver.

Comitia consularia habebantur
vigesimo septimo July.

Oratio hac secunda nominis septilibus
June 5to Augusti.

Ludi votivi comisi p̄ decimo 6to
Augusti.

Ludi Romani 4to Septembris.

Ludi plebey 5to Octobris.

Terribus Magistratus imbut 5to
Decembris.

Consules consulatus Cal. Jan.

Nota in orationes
Actionis r'da liber primus.

Actionis prima pro amico absoluto
sequuntur orationes s. actionis r'da
quae à Cicerone dicta à pat. sed ides
prescripta, ut orationi uni et rationem
causandi in uno reo ostenderet.
Sunt igitur quinque libri, quae Verres
in exilio sponte abiecit, ad laudem
commendationemque eloquentiae propositi.

Synopsis.

In libro primo exponit crimina d'ero
Verres, quae ante praetoriam salutem
sem pertraxerat Praetor Legatus,
Praetor Urbicus, et mi de vita ante
iudicium, sedus habet comitum alicui
In r'do explicantur crimina à Verre
in Sicilia circa iudicandum composita
tertius de praevocati criminibus.
Quartus de signis ablativis.
Quintus de suppliciis de oratoribus.

Veritas M. T. Cic:

51.

Exordium

Agit Cicero contra Verrem, quod cum
percrederetur Verrem, ad ducem in
pederantia criminatur, quod tanto
hinc lacrimosus, reus in iudicio coram
venire audeat. Quam la crimina
tionem corrigat Cicero, quod Verrem
audacia, et ad sui, et ad iudicium
laudem valitura.

Correctio) quid ea sit docet Cypria,
rup. l. 3. c. 29. et 30. fit a. cum
vel verbo vel sententia verbum alia
sententia subijciuntur. Figura
haec ut notat Cyprianus l. 7. c. 24.
mordax e, habet, salen et acc.
fun. qualis e Cicero pro Calp.
numero vigesimo. Quod quidem
facere vehementer, nisi mihi mi,
micitia intercederent, cum istis
mulieris viro, fratrem volui di,
cere, semper hic error, et pro

Nota in orationes

Roscio An. c. 134: Qua
 uero conuicia honesta in ciuili
 domo, si domus habenda e potius
 q̄ officina nequitiae, et dixerit
 uem flagitiorum omnium. f. xi
 simpliciter correctionis exempla s.
 Corruptio alia composita e, q̄d n;
 uicium cum alia figura sine schena
 se permiscetur. Exemplum e pro
 Sextio ann. 110: Cui benedixit
 unquam bono e benedixit mo,
 q̄m fortiter bonum inuenit
 petulantissime insecutus e.
 ffic e correctio, cum analiplos.
 ca conduplicatione. Tertio ista
 e per addebitatione pro Ligario
 n. 26. Constantiam dico, refic
 an melius patientiam. neq̄ uideat
 tantum est purgere, uerum etia no
 derari solet, ut philippica zia. n. 3.
 Patrimonium effudit, quanquam
 n̄ fuit usi eo uerbo, quod decuit,

Verrmas M. T. Cicero: 53

in r. effudit, sed in salute respub.
collocavit.

Certe et mea diligentia et ampli-
ficatio a rerum gravitate et diligentia
de qua Cypri. l. v. c. 3. 6. de impudentia 3.
singulari et altero ex ordo nemini
non morat eas efficientes Verrius aut
diciam ignorantiam in rebus personarum
facinorosa, et diuina voluntate, quas
et distributione explicat.

Neque iste mihi etiam solus potest
audacia, in fine scilicet supplicium.

Mea quidem ratio et quod ex ordo nemini
et quo ratione reddit superioris de
rationis per distributionem, qua sit
in telat in non perfectione scilicet
san. et reiectione in diu.

Quo quidem die et benevolentia apta,
sio nulla ex in diu persona quam
sapius deinceps captat in laude in,

dicunt.

Itaq; iudicibus reiectis, et non
 erunt exoritur, quod conturbat Cic. la-
 boros, quos sua fide et diligentia
 subleuata hac causatione constituen-
 da.

Nunc ne nouo querimonia genere
 membrum grauius uehementius. Hoc est
 appellatio, qua rationem reddit, quae
 perpetua oratione usque fit. Vbi per
 proportionem et dialogum eundem
 uersario feruoratur.

Quadragesimae) intellige centena mil-
 lia, id est, decies centena milia aureo-
 rum.

Dionem decies centena milia) usque
 ronatorum milia.

Vestis stragula) ab inferno ad
 dicta. Stragula uelut vestis. Tepe
 rone 1. 4. de lingua lat. salus orant
 amphitropa, utriusque uultus habentes,

Veremas M. T. Ciceron: 55

apud Lucilius l. 1. et 6. dormientibus
subper in solita, et tunc in sterni qui
vialibus. Porro in igitur: olim huius fuit
et precium. Helio gabaly Imp. Trajanus
deo teste primus omnium prius et do-
ror aureis, et alibus deperit, et apud
Virgilium ino f. r. d. Strategus super
de f. r. m. b. h. astro.

Tare ille conchiliata, aut pura,
pura, aut babilonica - ista Cicero
in Antoniana Clancar Alexandria
l. 1. c. 3. et apud Ciceronem s. s. t. f. d.
collocari inquit hinc in aureo lecto
Praso pulcherrimo textili. Pragulo,
magis hinc vper ily decto. Hanc Pr
gula veste describit Catullus in v. p. h. s.
Poley.

Hac vestis pr. s. l. v. h. o. u. i. a. r. i. a. t. a. f. i. g. u. r. i. s.
f. l. e. r. o. r. u. m. i. n. r. a. u. r. d. u. s. e. r. i. n. d. i. a. t. a. a. r. t. e.
p. u. r. p. u. r. e. a. n. e. d. u. o. g. f. e. r. e. n. t. u. s. e. s. t. e. c. u. b. i. l. e.
Et Lucilius lib. 2.

Nec calidae vobis decedunt corpore lectae

Nota in orationes

Populi quibus in pichum, qd. off. i. ubi ubi
 gauderit, qd. in plebeia veste calbandu.
 Hinc apud Plautum in Pse. dalo. Seno. d. h. s.
 formis. m. i. a. h. s. e. illon. latera. loni. ita
 maria. effectum, ut sint peripronata
 Campanica. Athenag. l. 4. in rep.
 d. s. Cottip. fragula. purpurea. in
 loro. quos. parata. fuisse. memorat.
 Eundem. Gaderus. in Epigr. na. 16. l. 2.
 docet. ex. Vlpiano. d. s. et. A. G. and. ro.
 Neapolitano. contra. Laurentium.
 Vallam. Pallium. etiam. fragulam.
 diu. vestem.

Menses 3. d. 7. ante. Non. Sept. Nihil
 Jam. Julia. intelligit. Non. x. Sept.
 hae. cas. agi. capta. e. Not. hic. pro
 sero. ea. qua. supra. in. divinatione. di.
 exordij. docuimus. capita. pauca. alia
 breuiter. subieciemus.

Capitulum primum.

Quae exordi. nra. origines. et. genera.

Exordium per Metaphoram dicitur.
 est a deceptoribus; illi n. exordium
 velum dicuntur. Proaminia
 Cytharadis. dicitur n. cantus illorum.
 Et, quo ante legitur in am. cautione
 profundunt, ita Aurelij Capriodori
 in Rhet. compend. Caesig l. 6. c. 9.
 vel quae Graeci cythoriam appellant
 est id quod ante rei negotium ponitur.
 ita Fabig l. 4. c. 1. Exordii
 genera facit Cicero: proaminia
 quod est apertum principium; et epistolae;
 epistolae a. e. subdolum initium seu
 insinuatione animos iudicum occultis
 fabricans. ita ex Fortunatiano
 Caesig l. 4. c. 1.

Capitulum secundum

an et quae sint exordii partes.

Est, quae in plerumque observantur,
 et assignant. Expositione, quae est

Notae in orationes
 oratio re' indicans, ut hic: Venite
 vestrum igitur orare arbitror, tum per
 hoc diei sermo. Rationem
 qua reddo etiam expositionis, qua
 hic est in his Claronis verbis: qua
 sana et idcirco soluta est. Redditio
 re' que est occurrat assumptio, sicut
 galeis eij, quod expositione et
 ratione. perficitur. Cuiusmodi hic
 est: Est idem veritas, quod fuit semper
 comprobatione, qua est causa
 ditionis, et

Caput 3. qua quanti-
 tas episcopis et generalibus.

Quantitas refertur in iustitia episcopis
 maiori nomine, reliquis orationis in
 liby conansurata, diligentibus ob-
 servanda, quippe d. sancti Christophori
 ratione reddere debuit, quare tam
 longis episcopis uteretur.

Verinas XI. Tully' Ciceronis. 39.

Qualitas e, ut sit de re propria
nec aliena a caa exordii, ut
ab extremo principis descipias
in ipsam narrationem, ut aliam
partem, qua exordium sequitur, n. n.
Vbi orationes Narratione habent,
de quo vide Cyprianum l. 2. c. 9.
q. a. ex uicibus caa nascantur
exordia sunt qui in Aristoteli udo
de orat. docent exordium post
sola prima orationem factum ex
cojigendum est.

Capit. 4. quia exordio,
in fine.

Ut minus bene uolens attendit et docet,
Nisi reddatur auditor. uide Soanum
l. 2. c. 2. Quintil. l. 1. cit. Causim
l. 6. c. 9. Benevolentia petitur a
personis et rebus, personam rerum
adiurebit. Attentioni pariter sunt
res magnas, nouas, praedatas, mire u

Notae in orationes

diuiles, inuidatuz, horridos,
 illuapros, obsecrat, difficiles uti,
 ut, inuodar narare. Tacite
 sit partes sunt, breuitas distribu-
 tionis, ut clare distinetz, aut iton
 percipiat, de qua re orator dicere
 uelit, oia a. esse debent ueris oria
 et modesta - i qui r. audax
 profilis ad dicendu, auditor uis
 abalienat, ut nonet Cicero primo
 de inuentione: modesta sunt se non
 dia, uop uultz, reliquaz gestuat em,
 positio: ita efficit l. 3. Rhod. c. 17.
 ap quo unu istud diligenter nota,
 attentos facere auditores, ad res
 orationis partes pertinere, et quo
 dies oratio e, captanda esse est
 attendione.

Caput etiam quomodo
 benevolentia et a rebz
 et a personis capiunda.

In orationis persona, spectanda modestia,

Verrinas M. T. Ciceronis. 61.

officiū, necessitas, publica et utilitas,
aegritas, uero uigine in iudicijs.

In persona clientis, nobilitas, ius,
aetia, uirtus, eruditio, ueritas in
remittit. In aduersarijs, diuisio,
credulitas, perfidia, ualitia, dis-
fidentia, libido, inuicentia,
auctoritas minima, auentia, furor
barbaricus, consilia, ~~uicio~~ pactio, minae.
nec, opes, potentia, et quae alia
sunt generis iudicialis. in re by
spectantur tempus, long, quino,
fama, expectatio uulgi, dubita-
tio, sollicitudo, admiratio, uolus,
in uolatio deorum, abominatio,
hystoria, exemplum inopinatum.

Ab ut. C. u. noua xij
uulgarij ex uolitione
uolus.

Tradit ea Causig l. 6. c. 1. circa
finem. Sape n. uolentia ouat,

62. Nota in ratione

quod in rebus neg. a loco, in
a tempore, neg. per se, sicut de
juris; unde minor ratio pleura
quod exordia: provide a re ipsa
exordia ad e. sicca in exordia
proportio. qua si particularis ho.
ad significationem. conuolucada i
liber. E. in tendit, i. propositione
pensa, qua inter conuolucada i
liber, dicitur ex in dicit, i. in
qua exordia exordia exordia
qua ex dicit, i. in dicit, i. in
liber. Quod si E. legi: an legitima
pore dicit, i. in dicit, i. in
patis, in dicit, i. in dicit, i. in
sacra exordia dicit, i. in dicit, i. in
re, i. in dicit, i. in dicit, i. in
quod dicit, i. in dicit, i. in
funda rebus, i. in dicit, i. in
ad eam, i. in dicit, i. in
leges, i. in dicit, i. in

Veritas M. T. Cicero's.

63.

Capit. T. utrum ex
ordie possit et argu-
mentosa

Argumenta aliqua ex ordine adhibentur
Quibus in diuinatione, ita fit, ut ab
ex arguentis differant, quae in con-
firmatione adhibentur. Dicitur
propterea: si ex ordine ducantur ex
heretis circumstantiis, quae aliter ad
causam non eodem pertinet, sed ad
ornatum magis, et digressionem perti-
nent, ad eummodi ex ordine argumen-
ta adesse debere. Si uero ex cau-
pula rerum uisum est, et intermis-
sionibus principibus ducantur, dicitur
propterea recipiunt argumenta magis
mae ea, quae sunt a genere, ita u.
grauis influat, et liquidius. dicitur
Dicitur u. g. quia et uicium, et uicium
ad eum suspitione, et laude sobrietas,
sic, ita Causis 1. 6. c. 8.

Nota in orationes

Caput octavum, qui sit
exordij character.

Exordia generis iudicialis, et de his
rationi simpliciter amant cultus et elo-
catione, omnia: oratio in supplicatio-
carit, et ut Salicarnassus notat,
plur habere exordia suavitate de-
bent, q̄ manifestis, ne auertant,
quos conciliare debeant. lege Ge-
rome l. 1. de oratione. Cardus Be-
gus l. 8. c. 6. in fine. et Fabius
N. 4. ubi meminit veteres subordi-
natos orationes in oratione de
gentis simulatione. Hic ratio
et exordiorum, generis exoratiui,
quae in ad passionem, sed delectatione
ne in institutione. Diligenter etiam
notandum, quod Fabius l. 4. c. 1. circa
linea praecipit. Illud ex praecipit
inquit, veteribus aures, ne quos in
solent pedibus, ne audiant Iuanis,
latu, ne aut ab obsoleta uelut,

Verinas M. T. Ciceronis.

65.

Sate, aut a poetica licentia Juno
pda in principio deprehenditur.
Quod n. recepti sunt, et capitis
eorum recent adierunt inleantio; na
git animi conciliatio, et in calen
tibus haec hōctas dicitur, maxime
en in locis Lucrini ingressi horum
naturalis libertas licentia verbi
notare circumfuso utare n. patitur.
Notandum diligenter quod id ad retu
māis modis nō partibus nōa unie nōa
esse de quo e. 3. ut ex illa nōa
n. a licentia translata. et videtur
quod exinde nōa in quo nōa nōa libri
de gloria Ciceronis meminit ad Platonem
lib. 6. Epist. 5. alias monstrat illud
generatim, de^{us} format in arte poe
tica.
Humano capiti ceruicā pedes equina
Lungere si velit, et rarias indece et plenas
Vary collatis verbis, abburpiter abon
De hinc in pōiem vultus, pōmga pōmone
spectata a dōmgi vōa dōmatis amici.

Nota in orationes

ita dicitur in libro 1. c. 17.
 coeque hoc maxime in eorum demon-
 stratione reverentis observandum est, quae
 ducuntur ex laude et vituperatione
 ex ratione et disputatione, et quae
 personam iudicis respiciunt.

Caput nonum de exordi-
 is ab oratoribus.

Sumantur ea ab oratoribus personam
 vel rerum locorum, temporum, et qua-
 litas. Ut dicitur in libro 1. c. 17. et cetera, quae
 insignis historiae sunt, et auctoritas
 sum, quod si verbe fiat, specie habet
 ingens et eruditio, si vero in
 seipsum sapit.

Secunda orationis pars, si se debeat
 laetetur, et in eo audit omnes naves
 frequentius audiat. Cuiusmodi est
 Dionisius Beysae in Olympio, ubi a primis
 notae exordium. Huiusmodi ex-
 ordia plebs plebs, huiusmodi
 Fabii dicitur. quia naturalis plebs

pro laborantibus E. si aspectu sit ubi
 et quatenus, et praefer expectatione
 aliquid sublimius aggrediamur, ita
 Lucius dicitur ab Historia Herodotus,
 non Taltantur. Si oratori eximia
 succedat, cuius commendare velit vir
 datus, ordini poterit ab Eunony
 excusa. de alijs aduversis totidem
 estis iudicium.

Capitulum decimum quae sit exor-
 diorum necessitas.

Lex haec paginam orationis sine exor-
 diis dicitur inquit, nisi a regis magis et
 exortitione, quae nobis benevolentia
 quilibet, et ubi nemo male exa om-
 nino affectus, quid opus est concili-
 dine animorum? Quae ut ut pendere
 ipsi sponte venerunt, et temper de-
 pendent, magis ab hosti sunt, temper
 adhaerent, quae ut nec placuit. Ita
 fieri sunt, quibus aliqui exordium neces-
 sibile in praesentia.

Notae in orationes

Sed omnino exordium retinenda sunt
 in orationibus in quantitate. sicut
 n. aliqui ita gaudent et precibus, quasi
 sola vis eloquentia esset exordiorum,
 quibus ut sic dicitur rhet. c. 4. ubi
 dicitur, quia in rebus ornari. Praeterea
 hanc exordiorum necessitatem alii
 ratio est, quia necessarium est in exor-
 diis indicare, de qua re futura sit
 oratio; reliqua vero omnia sunt propter
 habere videntur in rhet. c. 17. Majorum
 Sisonij et Alceij.
 Tale est exordium Gorgiae Leontini,
 quamvis concisum: Elis beata civitas,
 in qua maior est circuitus desiderat
 rhet. v. g. istud honorandi boni
 viri Aristidis lauda, commendanda
 illustres civitates ideo Elidem, de
 quo alius libro nempe proboleanum
 dicit. Male conuenit a nonnullis pra-
 ter orationis partes et transire,

Verrinas m. T. Ciceronis 69.

id est ex parte 1. 3. c. 16. ubi dicit ne
cessarius esse partes a. propositio
et probatione sine affirmacione, ad
expresse subiicit: Si plures par
tes rationis fuerint, tunc erunt
procedunt, propositio, probatio,
et peroratio, ubi exordium cum
peroratione hoc habere com
mune docet, quod in memoria
rediens exordium quicquid res dica
tur, peroratio a. res dicatur, qua
est locus bene interpretatur Lud
wig Carlo, l. 2. diffus. 5. circa
finem. Exordium inquit, et narratio
nem non esse partes orationis, non ita
intelligendum est, quasi ab oratione
sint excludenda, sed ideo dicitur
esse partes quia in illis non afferuntur
thymenata, ad aliquid probandum

Nota in orationes

Aedes n. principalium in probat
 tionibus n. in animo nobiliter posit
 et orator intendit sola probatione
 absq. rationi notu persuadere potest
 igitur ne parces qua am auctiones si
 probationis corpore spectetur n. a.
 ratione huius orationis. q. d. q. d.
 dia omitti possint uide Cyprianum l. 2
 c. 7. Aedes citat. 7. orator exordium
 omitti potest si causa fuerit opprima aut
 parca. Nota praeterea exordium
 narratione, q. d. oratione, q. d. ora
 dione, n. e. parces d. oratione, q. d.
 orationis, q. d. orator tanquam in
 verbo usq. ad finem consequens
 Dr. ita Carolus l. 2. de arte dicendi
 disput. 1. Vile praeterea Carolus
 Rhemius S. I. l. 8. oratoris facit
 c. 6. et haec de exordio.

Verriar M. T. Cicero's. 71.

Constitutio causæ.

Emt 2 sunt partes, propositio et par-
tis.

Quæ primùm est propositio, quæ Cicero
in genere proponit, quæ dicitur sit,
quæq; omnesur.

Hi sunt am) partitio est, siue
quadripartita totius causationis
distributio.

Abhinc annis 14) anno nempe V. C.
quo Caius Papirius Carbo ad Verre
Quæstore Gallia) provinciam obtinuit.
Bacchationibus, vigilijs, lenonum ale-
atorum de his copiose disseruntur
in notis commentarijs ad in Cæcil:
ad numeros 5 et 11.

Constitutio causæ.

Ha) separata ab exordio paritiss
mies Rhetores g) dicitur.

721 Nota in orationes

qd exordio coniungunt, se autem
 hinc sequi, qd dicat in exordio, neq
 carit de de qua re dicere volis, mihi
 care. Et ab exordio separent, ut la
 sola Regis h. b. c. t. propositionem
 vero et distinctionem ita distinguat
 ut distinctio propositionis, quasi amplius
 elucet. Sit vero utragq; membra
 plura ita capita sunt, ut pro parte,
 ut sint quasi totae orationis, sua
 sit itaq; clara et perspicua, neq;
 figura representationis ad auditorum
 aures suspendat. in iudicandi n.
 reru descendendi ordo debet, ut au
 ditorum memoria adiuvetur. Membra
 distinctiois, cometa sint, et quasi corporis
 unius, si admodu disparata, et diversa
 Capita sine membra n' sint nulla, reru
 n. descendendi multitudine cadit
 creator, hoc n. memoria et oratio
 n' & auditoris solet officere. Vilius
 Et illa partitio, cu unu membru

+ auditor

in alia coniectura vel admodum ibi
 distinguitur. Partitionis loci est
 exordii, ita ut vel ipsa sententia sit, vel
 simul subsequatur. Omitti potest, si ar-
 gumentum est cum vel simpliciter ad
 id, vel humiliter.

Introductio.

Est brevis generis rei tractatio, inter
 ipsam rei magis tractationem inserta,
 qua nisi alia esset necessaria est, brevis
 est, et argumentis tractantibus valde
 iuncta, non facit exordium, arguunt
 prius exordium periculis, ut separantur
 commune. Dionysius, Quinte. Si vero
 brevis aliqua est sententia historica
 sit, qua cum admodum conveniat,
 erit in ipsa causa tractatio. Con-
 sulitur potius est, ad introductio-
 nem aptissime.

Narratio

Tria quibus, quaestura, legatione
 & praetura utitur. Haec sunt ex
 quaestura Verri, quod aetate pecunia
 publica Carbone in provincia deservit
 est. Tunc quaestura primus honoris
 gradus ante Praefectum Praetoris est.
 De quaestura utitur in 1. 7. c. 27. de provinciis
 1. 10. c. 45.

Dissensio, qua neque bello civili, ut
 plaris Syria intercessit, qua Syria
 factio adhuc dominabatur. de hoc
 lego Jul. Flori 1. 3. c. 21. quod
 eo usque, hincbat Syria, donec desisset,
 & non diceretur.

Haec sunt rationes Verri, quae
 sunt haec sunt, quod singula una
 demonstravit.

Haec sunt rationes ducenta, ut praesent.

Verrinas M. T. Cicero: 75.

Latini ut legerebuntur unius bis cen-
tesima millia. Summa est coronatorum
55.875. quadringenti a. ad septem
decies nam faciant coronatos
10.

Mille septenta legunt alij decies
sexies centena millia, qua est summa
coronatorum. 40.875. Septenta
millia coronatorum numerant mille
quingentim.

Reliqua non Aristotelicus in
probationibus nota. reliquos res
sunt, et reliquos in rationibus debent.
unde Paulus de lege: qui a nobis off.
de admittit. et peric. dnt.

Malus civis, in probis consul pro
leppis est, qua videtur Verris potuit,
cui respondet Cicero. Filicrit alij.
unde Cyprian. 1.3. c. 19.

Et enim si Loey comitit de perfidia
qua graviter in Verre arguit.

Nota in orationes

quod neq; hori se Sylla credidisset;

De legatione Ver-

ris ..

Ô scelus, ô portentus exportare,
 cui? Narratio de legatione Ver-
 ris, in qua contra Dolabella testis
 monuit, dixit, et quibus factis, et
 crimina recenset sequentia.

1. In Aetia) Exactionem trahens
 ferat? Syridoniu' proposuit, et funo
 cruciavit.
2. Lang, ista turba et sacrilegia re-
 censet Alhenis, Dol, Chio, Turch,
 Affendi, perye comissa. Hac p. in
 legatione Drachet ab exemplis
 Imperatoru', aliorumq; q; Syria et
 Tabulari n' p'rii sed p'p'rii et p'p'rii
 attulerunt: cui duas Syllages
 subiungit, neq; ferrem q; p'p'rii
 ornasse, neq; emisse.

Verrinas M. T. Ciceron: 37

Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.
Quam multis Veris in libidinem 3.

Quid eoo nure in altera gravio
Amplificatio ad congeratione per
vincens ducta ex innocentia ad in
et ip.

Milios nalen popo cit. Veris 4.
avaritia in milios avaria. M.
leg. Roma caput, quia lana ibi op.
ma lingua tur, proverbium debet
no. Pragma milia dicentur
M. d. ut ut ut Thar va e.

C. Malleolo Veris perfidia crimen 5
in Malleoli Tybela, pecunia occupare
E in quatuor confere et venur.
Hinc pecunia occupata dicitur, quae
in e. otiosa. Synagoga dicitur in
Graecia sita, Roma in auctis et

ei in orationibus referbantur.

XXV) id est. unius quingentorum
dena milia. 250000 H. S. hoc
est sexaginta et milia coronatorum
et quingentorum.

Decies decies centena milia, quingenti
milia quingentorum coronatorum.

Quingentorum milia) centum viginti sex. Coronatorum
pecunia est a seculis et
concessa, ut inde sua industria et
labore laerentur.

quid expectas) Prodigiosa iniquitas
est, quae verum pro in amplificatione.

pro quaestore) In crimen veris in
ria est in milia datur. Nihil in Pamphi
lia civitas. Lycia Pamphilia. P. Lycia
Phrygia, provincia Sicilia partes
Lucerna. Vide Sijonius h. de iure
provincie. c. 11.

Verrinas M. T. Ciceronis. 39.

Tricenis centena milia Septentim
faciunt coronatorum 75000.
Quod minus Minus se in tabulis
suis a Vere accepisse de tabella
seripserat, quoniam seripserat se de,
dixit Vere. Scripsit. Vere de,
dixit se quingenta triginta quing
milia H S. ducenta triginta
a milia, et item decies 40 milia.
Alquam calamitosam tempesta
tem pestem. Sunt q pestem
proprie de morbo dicit, negat, di
centi unq aiunt periclitantiam et
ita quidem veteres eleganter sed
memorimus locutor: pestem pro
inde accipi tantum metaphoricè,
ut pestis et pernicies civitatis,
Cic. pro Rab. pestis in amicitia
pecunia cupiditas, idem in amicitia.
quena modum etiam H. Dicit,
pestis barathrum scelli. Ita
Virgil. Sicut Georg. de colubro sine
serpente. Pestis acerba boni, pecunia

100

Note in orationes

aspergere vitas, et primo Sa.
vica sine de didore loqueri:
Præcipue in festo papi de uota suuina
de papi marte nequit, arde scilicet uendo.
In isto Sa. de Harp.

Uitij nam illi moxim nec la uior ula
papi, qui sto Sa. uita 6. 83. pape
de me didio uita nauis; Centuramas
epi uapoi, et toto de pape uita copio pape.
facit modum uita 6. 99.

Quatuor angustia emata a pape carina.
Ista etia Sylu 1. 7. uita 73. incedi
Uocat ualecania pape m. Per un
quomodo pape de uota diu neque
de uita uita, ficut n. a pape uita
per mite, ista pape uita To Te uita
a quo fonte etia a angustia uita
pape uita de uita. pape pape uita
cabant, quidquid rem animatum,
uel manumata pape uita, quasi
propter uita, et pape uita quia
pape uita uita uita uita quomodo
uita uita de pape. Ita de uita.

quod

Vermias M. T. Ciceronis. 81.

Pluribus in Catulli Epigram. 77.

De praetura urbana Veris.

Verum ad illam iam veniamus
praetura urb. crimina obijciunt Ver
ni q. in iure dicuntur, edictisq. in
quis altera in factis hactenus Epigen
tis q. obijciuntur ex tra adme
Verres praetuit, cui censoris nulli
essent, edicta iniqua hactenus ad
L. Flavianus, Minucius, Trebonius, Li
gurius.

Voconia lex lata a Q. Voconia
Tribuno Pleb. anno V. C. 534.

de qua Gellij l. 17. c. 3. D. Augustinus,
de civitate Dei l. 4. testatur illa
qui census est mulieres haec redem,
inhibere. censu in rem publica
servari. Tullij Res in l. 4.

Cornelia Tribuna E. L. Sylvestre
Legumendaria Pauli ed. numaria

82. Nota in orationes

vide Cicero nel 3. de nat. deor.
Affirma legis? memini Collegio
7. de rebus in iudicio non capere
dit. vide Justinianum Imp. §. Verbi
ne de usufructu.

Prætexta vestis alba fuit, cui
purpura erat prætexta, posita
à pueris virginibus, in le. Rom. 1.
ita Plutarchus in Romulo. de his
plura in ista ceteris. palla orna
menta erat aurea, in genuorū collo
suspenda, in cordis parte elaborata
libertinis palla sordida appendebat
tur.

Et propter provisionem? propter
imprimis promissio omnis, stipulatio
caus. deinde genus actionis?
que fuit in stipulata certe pecunia
stipulatione, quam perderet si,
provisione vinceretur, coram

Verzinas M. T. Ciceronis 83.

recuperationis, vel alio iudicio
deprecatibus; in rebus privatis
erat decima pars rei pro ouera
in publicis vero quinta. Proportio
igitur prouocant dicebat, prouoco
me tanta pecunia deducam, nisi
et quia respicula talis prouocatio cuius
proportio exemplum est sua in l. core
uile dicitur de formulis l. 1.
in d. 1. 5.

Princeps iuuentutis dicitur e qui
in numero primi non iuniora Augusti
torum, delectat, l. adit, l. adit, l. adit
trouant prouocant, q. 1. in circo
miseret, maiorisq. pueri congre die
bantur. inde princeps iuuentu
tis caput e ille, qui ex emplo de,
l. adit, Augusti sibi Imperatores ex
nepotibus elige bant, in que uoluis
sent imperiu transferri, quem
uarius in super honoribus epotnare,

Nota in orationes

runz, vide Jos. 1. 7. c. 11. paen
 sci Titulus imperatores retinuerunt.

In sum oblatu pro verby fecit
 habet, quem ar noutu an dros et ad
 harpen du pisp of Theron d'ur man
 dixit ni huii habere. Dea sola l. 2
 qan fecit. ni huii habere dixit pro
 habere ni potestate; ita etia ni
 huii gaudere dicitur, q' sup p'vni
 l'ont.

Dixit tollit, non in auctio d'ur
 luit, et q' ip' q' dicebat dixit uol
 bere, hinc mancipi dicitur, qui n'is
 a populo emit, conducitq' aliquid
 manu n. p'olata significat se
 auctore emptionis.

Manubias secerit, intellige pra
 datus sit, voluit aliqui manubias
 proprie pecuniam, sine pecun
 ex reddita prada, polyis redacti.
 prada alij manubias dictam ee ad pecuniam

Veremas. M. T. Ciceron: 85.

adversus, qui imperatori cessisset,
quâ ille vel domo sua ornabat
vel direxit, ita quæ aliquot publicis
apprecabat, quem admodum L. Sestius,
neg. r. fornicis fecit, us. dem. p. h. q.
aurea in populo, vide Valentinus
l. 7. de militia Rom. c. 18. in
ea qua narrationis sunt præcepta
persequamur.

De Narratione. c. 1.

Quid Narrationis noie intelli-
gatur.

Quæ et quæ eis sint formæ.

Narratione aliq. angustæ nimir de
finitur, quæ sunt facti illicij
civilis, statum, cæ. v. g. cadis,
furti, sacrilegij, et similia criminis
applicacione procedere: unde
illa genere iudiciali uti dederunt
qui iudicabant. Contra quos Augustinus
l. 6. c. 13. notat illud Quintilianum,

Nota in orationes

aliud et narratione eade, aliud
coru, qua pertinet ad caam.
Narratio eade iudicialis e, qua
rei de qua queritur continet enu-
tiatione, alioru vero, qua ad
caam pertinet la diuisi rariu
Narratio, pro cuiusq; uide: rei
ucl facti explicatione, cuius for-
mas s. ponit Causing ex Curio For,
Anastano.

Prima dicitur, qua principalis e
et tota e completio facti narra-
tionem. Ita, et dicitur
q. do res aliter narrat, quam ad q.
sarij exposuit. Ita p. rarij
dicitur, qua non principiu habet
sacri ratione, sed ex eij parte
et circumstantias exultate dicit,
ait. Ita p. rarij dicitur, hac
alijs etia res introductis extra
caam positas, eade tamen g. rarij
n. inuolunt, v. g. didburg de abicij

Verrinas M. T. Ciceron: 87.

Quis si etiam de iis de iis dis-
ceat, Invenit Et intemperantia.
Sed ut dicitur h. Narratio e
question probanda subiecta a
propria Narrationis fide discrepa-
bit ut dicitur h. qd dicitur
oratio narrat. Sed et dicitur h. cu
latius in questionibus vel ante quilo-
gori exponitur eas res gestas, quas
in narratione breviter addimus.
Quintilianus loco cit. hanc ee magis
declamatoria censet, q oratoriam
sive forensi: Ideo reportam, ut
quia Narratio breviter ee debeat, hoc
modo dicitur et oratorius potest expo-
ni, vel in iudic gratia, vel in feratioribus.
Sed dicitur h. quae res gestas n-
tam docet q exaggerat, bene magis,
me habet in laudibus personarum
genere dicendi demonstratio
veluti etiam sed dicitur h.

85. Nota in orationes

Caput II.

Quis sit narrandi locus.

In concionibus et xeyis, siue orationibus
sacris laudibus, et quae sicut nulla
est dignitas aut primaria narra-
tio; et inq. uicem implet proprietas
generalis. uaria in sa. tamquam
bas. siue reu. aliam uidentia nar-
rationes. In genere iudiciali
semper opus est narratione, nisi omnia
de re ageret inter reu. et fenerator,
neg. id. semper narrationis locus est,
si minus arte ead. consuetudine
pra iudicia aliqua sint amolenda,
neg. semper idem est ordo narrandi
pro ead. necessitate. In genere de
liberalibus, si confes. de re delib. an-
da, amittenda est narratio, qm
dignitas uel arte dignitas utendum
docebit praudentia. uide hrec

3. Blet. c. 19. Quintil. l. 2. c. 9.
in principio, et l. 4. c. 2. P. 1. 2.
c. 9. ab oratoribus facit et
quomodo adhibenda sit Narrationis
auctoritate dicit Carol. Reg. l. 8. c. 2.

Capit 3. octo Narrationis
vitiis, cum circa quantitate,
in etiam qualitate.

Imo d. prolixitas, quae est immodica e-
reby, et a. verbi et verborum: duna.
admodum nimia orator persequitur
langues oratio.

2da: crebra et longa parentheses.

3da: verborum ambiguitas.

4ta: nimia personarum rerum multitudinis,
ut quasi agmine sensibus oblecta, quae
animi auditum gressibus, idem in
commodis et Tolgandis diligenter effine
observatu, dispendere n. paratim
et per se occasione. ita Carol. 1. 1.

5ta: incredibile epibularum simile
praeter rerum naturam et ordinem.

NOTA in ORATIONES

Oratio. dicitur humilis, obsequiosa et impetratoria.

7m. dissolutio cui sine ullo decore sine nexu, sine articulis et rebus dicitur.

8m. eiusdem uerbi crebra et nepta repetitio.

CAPITULUM QUARTUM, QUAE IUR

^{In his narrationibus}
 Prima e' appetita breuitas a h' manu, n' gesta, n' decorata, in par tabularum. Timantis, in q' pler' intelligendu' erat, q' pinguedine, rudig' alior' rei, nisi ad diuina dicitur, seruicium. Epe Narratio breuius debet in re nota, q' in re, in malis seipsum eripit, in qua breui, late notanda, et qua uim habent sui motu, sine doctrina ad uia aliqua exornatur. Caueat in oratore, ne d' seurus fiat, dum breui ee laborat; uisum utrunq', perit in. Quod, quod

Verrinas M. T. Ciceron: 91.

ex inopia, quod ex copia venit,
inquit Quintil. 1. 2. c. 1.

Breves sunt, plerumque et expressi,
ita Dem. 1. 9. c. 4. in fine. Necesse
invenitur etiam illud Ciceronis in de
Orat. volo inquit, se offerat in ad,
refuente facultate, quarquam et
fides hac in parte ab ipso de diis
ceperit, petebat brevitatis rursus,
apud Quintil. 1. 4. c. 2. Siquis
necesse sit, longa aut brevis et
ratione, nec liceat ut per modum.

Notandum de his illud Quintilianum
quod res ex his rei factis ostendit priora
et antecedentia debemus hoc esse
quod est, quo reliqua intelliguntur.

Simplex a. et undique concipitur, nam
ratio vocari debet, postquam conclusio.

Etiam virtus et officium, ut si quis
intra petendum amicitia, id impetratum

92. Nota in orationes Verri
verborum usitatis, proprijs, dispositis
circumscriptiones gelusa innotuit.
Illa probabilitas est in genere, si
non minus sit completa et exacta, si
auctoritas et pondus in verbis, si
sententiae graues vel aptae oratio-
nibus moribus, hinc, ita Causam
c. 15. 4ta pariter est
uile filia in Bher. ad Alexand.

Caput Quintum

Quos et quae capita sint, rae
Narrationis partes oro,
babilia petenda.

Recensent ea a Cic. 15. j. porro,
in quibus generatim nomen, rae, uides,
fortuna, habitus, affectio, iustitia,
affilia, facta, casus, orationes, quae
omnia a Maioribus exemplis illustrantur.
2. Tempora: 3. loci: 4. si euentus et
facti uincuntur, cae ponantur.

nas M. T. Ciceronis. 93.

5. Testimonia. 6. Rom. primo. 7. au-
dientia, q. dicit, et de quo dicitur.
8. si cu lege sit quiescit. 9. si cu
more et quietudine. 10. si cu reli-
gione. 11. probitas e Narrantis, unde
Artes nitar probatiorer artificiosas
moret etia inq rei amunerat.
12. antiquitas seu orationi gravitas
qua antiquitate et reuerentia ali-
quam praegerat. 13. dicentis memo-
ria, vera n. ee uident, qua proapte
ad memoriam narrant. 14. orationis
ueritas si nimiru antea etia sit plura
uera narrare. uide Fab. n. line. c. 2.
1. q. 15. uita fides. uita n. ante acta
sunt testimonia e. Fugienda a.
in primis omne hpias calliditas,
nihil uideat fictu, nihil sollicitu,
oia potius a caa, q. ab oratore pro-
fecta credandur.

74. Nota in orationes
Caput Sextum
Quibus rebus narrationis suavi-
tas comparatur.

Primum admiratione, cui magna
Innova, et in mirata dicunt. id
expretationibus seu suspensionibus,
et an, dubitans, quo denique respicit
exaspera. ubi adhibendi aliqui ver-
borum circuitus, et preparationes
in dicendo, quae in re frequentes
Cicero in Verrinis. Sed, quibus
inopinatis, quae si felix est, penam
affert incunctitate, ita Cicero.
Sed, nobis animi in seipso, in
omni. animi nostri arte sepe in
aliqua incunctate, cuius modi est
Ciceronis pro A. Cluentio de Sapia
placere, lege Fabi §. 3. c. 8. in princip.
apud quem manent alia §. 4. c. 2.
velut affectibus ab ipso ad, admittit

Verrinas M. T. Ciceronis. 95.

cor in Cicerone in Partitionibus, et sen-
tentia quatuor, repetunt ibidem
Quintilianus, Sexu n. e. aduocare
in rebus affectu, in personationibus,
quas secum narraveris. Pro, colo,
in re personarum, qualis e. Cicerone
in Verre de Philidomo. Pro,
dolentibus exultis. Cicerone pro Rege,
Amurico et Cicerone. Tunc, in re
ad inuadit, in x. Homero teste
methe. effuso e. dulciore. Mandu neta
ad Irregulatione. g. latibis. 10.
capitulis expressis, et hae 10 capita
ad firmitatem ea pertinent, quae e.
in rebus. De diuisionibus quibus-
dam vide Fab: V. 7. c. 1. in rebus.
Alia uerborum e. firmitas, quae esse
degarria debet, et inuadit
quadam firmitate, debet. et ce q.
firmissimum sermo Narratione, et q.
firmitate de diu. effugiat, et

Nota in orationes

mutatio in oratione tenet. Ad
 uerborum hinc sermonis pauca et
 per se in quibus, et habeat haec,
 uerborum concursus, et distinctio, et
 quibus. Quod ut sit circumscrip-
 ta et longo antra et anhelitus,
 et spiritus uocis respiratio in motu
 ratione dicta. Sed uerborum similitu-
 do et aequalitas. ubi illud quod uult
 notandum diligenter: Ego uoco
 inquit, Narrationem, ut si ulla
 parte orationis omni qua per
 gratiam et uerore exoritur an-
 guto, credimus n. Lucilius, qua
 uerenti uerenti per, et ad uer-
 tate ad uerent dixerimur. Quae
 uerenti uerenti in Narrationibus
 uerenti et de uerenti uerenti
 de uerenti suo loco. Sapietur.

Verrinas M. T. Ciceron: 97.

Caput Septimum.

Qua Narrationi suavitas ex con-
moda fictione adueniat.

Cetera Narrationi suavitas magis
ne etiam in oratoris fictione, vultu,
gestu, pronuntiatione recipitur, ut
oia historia rerum, moribus, et lo-
quatur. Atque querant, ut talia incur-
re, tristia dolenter, et serua gravi-
ter exprimantur, non ut gestantur, per-
ficiantur, affectu, sed ut primis veluti
amicis delectentur, itaque plane qualis
futura sit rei imago statim appareat.
Aliter Narrandi est, cui exemplum aliquod
proferitur, in seruire orationi, aliter
antequam animus inalecat, aliter in modum
aliter in doctrina, in otio, et ad oram
in perbreue aculeata, et patitur in
dicatam, et replicationem Narratione
desiderat, doctrina vero subtilem magis
aliter delectat requirit. Hinc Quintilianus
lib. 11. c. 3. in fine. Narratio, inquit,
magis prolatam manum, amicum

Nota in orationes

recidendo (in exordium. Postquam
 impetro locum requirit) gestu digne
 su. voca sermone proximum, atq[ue]
 sine aperiore sine acriore, sine
 simpliciter sequentiissime postulabit.
 Alia postulat affectu, et dabit, adione
 sed per oratione.

Caput octavum ?

Quis orationis nuncius

Esse debeat. Colligimus ex Quintiliano
 l. 9. c. 1. Narratio, inquit, esse har,
 dices, adq[ue] ut sic dixerim, non est
 desiderata pedes, et adq[ue] maxime inquit.
 Item ut verbis sapienter pressa et ita inter
 inquit; sed dices, et adq[ue] amicitia
 huius semper cupit: quod nihil in se sit
 opus est. Et nihil videtur bona Narratio
 stare longioribus membris, brevioribus
 perioribus, ita Quintilianus.

Caput nonum ?

Quod Narrationis principium sit.

In his alijs locis putant a personam,
 eam, si vera sit, ornandam, si aliena

Veritas M. T. Ciceronis. 79.

et aduersaria, inuentione. Sed haec quae
cuius accidentibus ponenda, cuius pro,
futurum? Frequenter etiam a re
incipiendū. Finem Narrationis
alij exponendo perducendo uolant,
unde questio fit orta: de hoc uide
Fab. 11. 4. c. 12. finem.

Caput decimum

Qua Narratione gremiat sententia.

De hac ita Quintil: Ne sententia
quidem, aut, rebus fatigatis miseris,
sione stomachus iudicis relucere
disuaserim maxime quidem breui,
aliquando in etiam liberiore.
Cetera frequenter docet Ciceronis.

Caput undecimum

Sitne argumentis locus in Narratione.

Argumenta ubi in Narratione nua,
quam, argumenta ponuntur, ^{quod} Ciceronis pro
Ligario. niterentur exponendi et breues
ut res posset defensione et rationem

ruina, q' d'long, privatig' aliquid inle
ritus, aliter u' afficere et mouere,
aliter u' delectare querimus et docere.
Exemplu' characteru' tenuis
dedit Cicero r' d' de inuentione Can
ronis, et 3'io' officii. de Caio Canco
loquente Rom.

Caput decimum tertium.

Quid interit inter historicam & Rara,
tionem. Oratoriam.
Quia cuius Quasi omni tractatio ai,
oratoriam e' exponit illa' n' xris para
telis, sine quatione utriusq'. Hoc
in seca' r' d'is, historia cognitione ora
tori e' n' uerue' necessaria, quia primu'
inuentio' Rhet. Long' e', et quasi
horren' eloquentia, de qua u' d' Caupin
v. t. c. 3. Hunia u' d' n. historia u' is
e', de se d. Gregorio Nazianzeno in
Carn. ad Hierobyl. ut unius hor
mens q' omniu' neq'it' e' & seculoru'
p'fectione in unu' sapientia acer,
u' coalescere uideatur. Hac de
narratione.

Synopsis
Libri duodecimi in Verrem?

Partes huius orationis s. 3. Exordium
Propositio, Narratio.

Exordium reddi iudices attulor
pro praeritione et laude Siciliae, et
laudat a modestate et utilitate, de
qua Sijonig l. 7. de artibus in re Provincia
l. 3. In provincia laeta E. ar. v. c.
quingentis annis duodecimo. Laudat
inde ipsos Siculos, et magis Verri.
odium gilot.

Propositio E de iniurijs, quas et
Siculi et Romani omnium ordinis homines
a Verre Praet. auferunt.

Narrationis, sive accusationis pars
per s. 4. Ina de rebus coisidit et
indicat, de ipsi iudicij ob pecunia;
et de rebus capitalibus questionibus.
De parte de acedita verri dictione,
et aceditione honorum. uenit r.

Verinas M. T. Ciceron. 103.

Verres dignitate Senatorie, cen-
sura, et sacerdotia. Titia de
Atrius. Ad de publicanorum cu-
stodie in furtorum conuisione seculi
collatione.

Nota.

Procuratio illa maiorum ueterum Grae-
ciae Roma triplex fuit, unum ex tributis,
uexigalibus, et praeda bellica redactis,
quotidianis impensis deponens, in praedicta
decem Macedoniae. Paulus 3. milles
intulisset. Namque septuagies quinguis cen-
tesima millia coronatorum. In magna tanta
dicente Cicerone eum inopia fuit. Alterum
ex uicesima collectu, Sarcina uocabatur
in difficultatibus reipubl. Temporibus aper-
tu. Tertium pecuniae erat in bellis
ex Gallia collecta, quod abstinere, nisi uigens,
de bello Gallico operationibus publicis
cauebatur. Aegrius militare Augustus
apud Sueborum c. 99. instituit, de quo
uide Lyppii l. 2. Magnitudinis Romae:
c. 4.

Cibaria. Idem atq; alimēta, dicitur
 alicui cibaria Cicero ad Attium 62. Ma-
 re ex agris cibaria, Varro l. 2. de re
 rust. c. 9. reportare ex cibariis magna
 pecuniam Cicero Sca. Ver. Plaut. in
 Captivis. mihi rem suam credidit cibaria
 dicit. Panis cibarius Cicero. Vinū ciba-
 rium Varro dicit, quod usque ad hunc
 est quotidianum. Cibarius fuit aut fuit
 Varro appellavit, et generis bene plij,
 and hanc bina.

Cathex in scriptu vidi Syacys) nomen
 et uti notū plane adinanda, cujus
 unum verbum erat in lingua latina de tempore
 Cicconis, maior enim ē Soteris signi-
 ficatio, quaequare potest nomen servatoris,
 quam ut Plancus Cicero, ut Soteris
 nomen ex primere, respubl: et capitip
 sui servatore appellavit. unde probabile
 ē Christianos adeo primos nomen excon,
 Sake, Salicatoris, ut ita in epti,
 necent uti in graeca Sotycos, et Hebraice
 qua ē Jesus. Aliud n. ē Servare, aliud

Veremas M. T. Ciceronis 105.

Salutem dare. Servat ut, q ne salus
amittatur, aliqua ratione praestat: veluti
credite est pie moret Pauli Manutius
Albi filij in notis hujus commentarij; hoc
locus, ubi ita legitur: minime convenire
Crispulo Servatoris nomen, quia geny.
dum n. afflicto n. in eodem statu
servavit, sed a sempiterno in servitu ad
aeterna vita bona pervenit. Quoniam
Manutij locum ex iure civium illi proat
laus. Ita afflicto loc. vel. Servare
inquit, verbum imitia e. cuius vim ex
impositiombus imp. habent. Scripsit
Dno indignam. Servi n. ex eo appel.
lati sunt, quod Imperatores captivos
vendere, ut hoc servare, nec ovis
solent. Ita Paulusque in notis ad Basilij
orat: 12. Jacobij Panetij in scholis
ad crist: Cypri: 74 ex Tertullij 9. de
resurrectione carnis. c. 47. in ipsa
proclara moret, Tertulliano plus e
servare, q servare. Hic Paulus
salvificatore verbis, vel ga rodus in
Africanam salvatoris note pervenerat;

Nota in orationes

vel ga more suo Andragiffing erat no,
 randoim noium. Lactantius l. 4
 de vera sapientia, qui certe e Cicero
 Christianus habetur. Sed Jesus, inquit
 q latine dicitur salutaris, siue
 salvator, q cunctis gentibus
 salutifer venit. Hunc sequitur D.
 Augustinus. l. 13. de Trinitate. c. 10.
 Qui e hebraice, Jesus, inquit, grace
 Ιησους, nra a locutione saluator.
 quod urbu artea latina lingua
 habebat, sed habere poterat, sicut
 potuit, qd voluit. Vide eundem
 l. 2. de doctrina Christiana c. 13.
 et l. 2. contra Crescendum c. 1. Hec
 edidit Magny ille, ex Benedictinis ordine
 Doctor Gregorius e Pontifex. hic pro
 fatione in libro moralis. c. 5. inquit
 ne vehementer epistolis, et hec
 ba celestis oraculi respiciamus
 sub regulis Donati. unde etiam
 Hieronimus l. 1. contra gentes.

Verrius M. T. Ciceron: 107.

Fid. itaq. ut du. hyperb. d. igh. isti rom.
lingua. obsequat. orer. barbari. hanc. in
salutem. mediant. ut. in. n. c. u. a. l. u. d.
quod. Tabig. l. 1. c. 1. in. p. r. o. n. i. d. i. c. e. s. e. t.
M. T. C. i. c. e. r. o. n. i. a. c. i. r. c. u. m. s. c. r. i. p. t. i. o. a. r. s.
v. i. d. e. t. q. s. a. l. u. t. e. d. e. d. i. t. r. e. p. o. n. d. e. n. d. u. m.
e. t. c. u. m. p. l. a. n. u. d. i. o. l. c. u. t. i. n. t. e. r. u. m. i. n. q. u. i. s.
n. i. c. o. m. o. d. a. s. o. l. u. t. u. m. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. u. i. d. e. b. i. t.
c. i. r. c. u. m. s. c. r. i. p. t. i. o. n. i. i. t. e. r. a. t. a. q. u. i. s. e. t.
d. i. g. n. i. t. a. t. e. a. m. i. s. s. i. t. e. t. s. a. b. i. e. t. a. t. e. m. p. a. r. i. s.
P. e. t. e. i. q. u. i. d. r. e. p. r. e. h. e. n. d. u. n. t. l. a. t. i. n. i. i. p. s. i.
a. J. o. h. a. n. n. e. B. e. r. n. a. r. d. i. o. l. c. i. i. n. B. o. e. t. i.
l. 1. d. e. g. o. l. a. t. p. r. o. f. a. 1. e. s. p. l. a. n. s. i. n.
a. i. m. o. t. a. t. i. o. n. i. s. a. d. Y. e. a. n. d. s. t. o. C. a. l.
M. a. r. t. i. n. i. d. i. v. i. s. i. o. n. e. 1.

Si in Architectura de aedificiis eorum
nisi in scripturi Vitruvio utitur, de
hortis et herbis Plinio Columella, et
Varro, quaeque nihil simile reperitur
in Cicerone, cur nota Christiana religio
nisi propria careant. Spiritus non ar.
se Episcopus, quae admodum legitur quod
Sofonem l. 1. c. 10. Nozephora l. 8
c. 42. n. Justinus se praesense a Tri

Nota in orationes

vili: Episcopo dici. Ex p. Todor
ubi dicebat erat graphictor, par
dang, hac in se Cicero's sententia 1.2.
de Finib. quicquid videri
plurim videri. Hec a noster dicitur orna
le nelle, quertle e: plari a. et pec.
Spicue appereire possit, docti et nulle,
gazat e niri.

Ceterum his a vetoritate antiquitatem
subiungitur Christiani n. scriptores
per note ubi Saluadori: Porstianus
quo ante sua haerese Fabianus papa
temporibus de Trinitate scriptis, D. Hiero
nimo, linguarum omnium peritissimus, Augu
stinus, Anthonis, Magni otia ipsi phetores
quibus adde praedam elegantem quidam
his dicitur videri arte lapidum, qui in hanc
Siluana exstat, et colonia da Fica, Seru
Zensii pro salute Draiam Aug. d. xi
uouit hoc Titulo.

Veremas M. T. Ciceron: 109.

Qui custodi

Quirino sal

Patroni,

pro salute

C. Caesaris Pariterna

Graciani aug:

Col. ca

Sarnicensis.

de quo videtur Janus Grutternus in inscrip
tionibus pag. 19. n. 5. similiter etiam
Portius Opulentiarius in Panegyrico quibus
aerospicis scriptis ad Constantium Imp.
quo rediit in patriam exul impetravit.
Unde alia ait:
Vate Deo solo Saluatori sancte bono etc.

Unde pariter Saluator in maxima rebus
Garrus praesabit, dabit omnia victor in omnia.
Legimus eandem vocem in Plin: l. 8. hisp.
natural: c. 16. teste Sigismundo Gelenio ex
Eodice manuscripto.

Hae hodie e Phetorum Christianorum

Verrinas M. T. Ciceronis. 111.

Confirmatio 3. partes ipsius orationis tractat,
partes primae breuiter praemittit Narratione
de iure provinciarum, quod in eas habeat
P. Q. aliae n. stipendiariae, et est uectigales
ut Hispania, alibi censoria locatio, quibus
est ueluti Asia lege Semproniana. Ager n.
Asia iure belli populi Rom. sunt facti, et
prima a censoribus, uel abant Rom. aratoribus
ita locari, ut singulis annis populo Rom.
centis frumentis modum penderent. Quod
etiam quibusdam Siciliae ciuitatibus
17. modum, quemadmodum Cicero loquitur. 7.
aliae provinciae liberae sunt, ut Sicilia, et
accipiat Verrem in exigendis decimis ad
arbitrium decumanorum sublatam lege Hiero-
nicam: deinde de pecunia frumentaria uere
cepta. In ista parte dicitur de frumento
empto, quod quatuor partibus et uentione
nova, partitione, Narratione tripartita.
3. parte Verrem accipiat de frumento spinato.
In peroratione breuiter 3. orationis
partes repetit, et appropinquat ad iudices,
quae aratorum iniuriam uindict.

112 ..

Nota in orationes. ins.

Synopsis

Libri 4^{ti} in Verrem.

Huius orationis 3. sunt partes. Transiti
propositio Narratio. Transiti
& ad dubitatione proposita.

Nego in Sicilia Propositio est
quasi diuicio huius orationis, que
narratur in furto uasorum, gem-
marum, margaridarum, signorum,
atque picturarum.

Unde igitur potius incipiam
Narratio est in qua explicat atque
amplificat signorum et rerum precio,
furore furta et rapinas.

H. S. Septentio sex millibus) quatuor alios
que inat Coronator 150. quod quoddam
160. Manutio fuit 180 scutabti.

H. S. C. I. C. I sunt quadraginta coronati.

H. S. centulugniat) millibus) hoc est 3. millibus
coronatorum. scutatorum a. 3 millibus

Nota in orationes

secentis.
 H. S. octodecim millibus lis a sinata
 i, e, quadringentis 50 coronatis.
 C. C. millibus) Preigio sunt corona,
 Loru' 2 millia, Mantio autelenta,
 Loru' millia 6.

In unceru di, e, atq; ex animi in sentia.
 mot loquendi, accipit ab inquisitione, h. e.
 numeri in modo obsequere.

Fuit tanti) mot loquendi e, quo ex illi ali;
 quid ee, fieri, aut futurum ee, ostenditur,
 ita infra Cicero. credo etis habulor pro,
 ferendur. Est tanti, ut oratione r.
 in Catil: 2. Amiche tanti, Quinter, aut;

Mactare) Verbu' e' sacrificioru, ita Senay
 in Atul) Encl: augere, signifiat. Unde
 macty, quasi magis aucty, et magmenty
 dicere veteres, quae n. aut augere.

Tang magty, uno vel Thure aucty. Uta
 Quom' in homeliis latine lingua l. 1. f. 19.
 unde etia illud: mactus hoc uno a niterio
 ept, ia, aucty, honoraty, a n. l. f. eady.
 porro vulneratitex aut edeunditoy,

Verrens M. Tully Cic. 117

adlanari solida, Maeste uirtute esto,
et Livio l. 2. inbere i inquit, Maeste
uirtute esse, si pro mea patria ipse uir,
by saret; consule eundem l. 4. §. 349.
Et Paderw in l. 4. huius Epigramata
particulari; Epigramata decimus correde,
13. in uerba Editionis, ubi notat
uocem hanc Maeste saepe a uirtutes sine
indeclinabiliter poni. Curt. l. 4.
Maesti uirtute esse, dixit.

Citrea mensa. De cythra et cedro. v. Lelid
Bisul. l. 10. c. 13. mensarum sane cythra
ingentia olim erant praecia, quas uiris
faminae pro margaritarum repererant,
ut e apud Phia: l. 13. c. 25. una, quam
Tertullianus l. de pallio, orbem citri
appellat, empha e a Cicero, quingentis
millibus numum, hoc e, 12000 et quingentis
millibus aereis coronatis; qui idem Ter
tullianus. c. 33. de amita. haec mensa
uocat Cicero manar. Phia u. b. b. b. b.
emit, Phia in Gallis, triginta quing. in inu

Nota in orationes

millibz numis, sive 20 quinqz millibz
aureorū. Meminē Plinij duas a Rege
Juba venditas, quarū unā precii fuerūt
ff. S. quindecies. Seneca, l. 6. de beneficiis.
c. g. unam eiusmodi negat refert Caelius
Cestus captam fuisse, sive seraporio, hoc ē
30. millibz aureis coronatis, hinc censū f. s.
notorū erat, ut si epist. 10. nihil; eius
modi n. negat, ut ē apud Dionem Cassium,
Seneca quingentarū habuit, unde Heidec.
clamat Tertullianus, En quantis precijs
aspirantē ligat maculas, ubi carundē
formam indicat. De his Martialis l. 14. Epig.
79. u. 89.

Accipit felices Atlantica numera fluvus,
Aurea q. dederit dona, minora dabit.
Atlant. non Libya, sive Mauritania, cytri
patria, unde idem l. 12. Epigram. 67. vocat
Mauritici pondera rara cytri. Cuiusmodi
et precij reprehendit Lucianus in illius poēta
l. 1. dicit canit — negatq. priores apponata Janes.
et l. 9.
Ja Namq. innotū urae unere flevit,
Erebrantq. epulas, negatq. peti unig orbe.

Verinas M. T. Ciceron: 119

Synopsis
Libri Quinti.

Partes orat. sunt 3. Ina et utatio
defensivis, qua defendebat Verre et
bonis imp. quam ionicè propositam re-
fellit, dñs offendit Cicero, neq. bello fugi,
dixit, neq. pacem bello imperatore
bonis fuisse Verrem.

Satis e factus Siculis et pars altera,
et suppliciorum Narratio.

Si haec nad auct Rom. et peroratio
part 3.

Cum haec ultima oratione absolutè aly
orationis partibz, qua supersunt, de per-
oratione, paucis capitibz gtingens.

De peroratione.

120.

121.

De Contentione.

123.

De contentione eiusq[ue] par-
tibus confirmatione et con-
futatione.

Ordine ip[s]o narrationem sequitur
confirmatio; ita Quintil. l. 4. c. 3.
probanda sunt enim, quae narrauimus,
haec quicquam tam e[st] consequens, quam
narrationi probatio: unde n[on] multum
post narratione[m] expedit, in aliquem
lectu[m] atq[ue] plausiblem locu[m] excurrere,
ostentatione declamatoria, nisi excur-
sur ille, uel quasi initiu[m] narrationis, uel
quasi initiu[m] probationis e[st]. Iudex n[on]
reru[m] ordine audito, festinat ad proba-
tionem, quamprimu[m] certu[m] e[st] sententia
capit. de hoc Quintil. l. 4. et 5. Aris-
t. 3. Rhetoricoru[m] c. 20. et in Rheto: ad
Alexandru[m] c. 7. 31. et sequentib[us]. Sen-
tentiam breui summa 13 capitib[us] comp[er]-
tari sumus.

Capitulum primum.

Quid sit Confirmatio, et quae necessaria.

Confirmatio est oratio, sive ratiocinatio, qua eadem quaestioni, proposita suae firmiter suggerit, quibus et ea, tracia infirmentur, et confirmantur nostra. Tota a. per uncedendi, ratiocinatio, suadendi in hac parte posita est, ut bene Cypr. l. 2. c. 10. Quod ut bene fiat, statum quaestioni, constitutionis, cae bene est profanda, de qua uideat l. cit. c. 11. et 12. tum praeterea loci Rhetorici plenis uis intelligendi, modis argumen- tationis et ratiocinationis addiscendi, quarum species cum Cypriano pertractas a cap. 16. tum Nicolai Caspini l. 6. parallelarum eloquii sacra et profana a cap. 27. usque ad c. 33. de quibus not alias, Quint. l. 8. c. 2. et l. 7. c. 8. Arist. Rhet. citandis.

Eiusq; partitionis. 125.

Caput 2um.

Ut confirmatiōi remittenda sit alia par-
titio.

De hac Quintil. l. c. 4 et s. quam non-
nunquam ait a se necessariam esse, aliquid,
utilem, maxime si, ubi res defendi possit,
quemadmodum etiam in casu obsecris et multip-
licibus; si tamen ut sit causa lucidior, sed
aliquid etiam, ut magis noveat, solet hanc
propositio aliquid esse ruda, minimeq; ornata,
quemadmodum fieri solet in casu comectus,
talibus; et cadit agi, sicut obsecris. Atque
cum ratione subiecta.

Caput 3um.

De communibus omnium generum probationibus.
Sunt ea quae apud Artem l. 2. Tit. c. 19. duo:
exemplum ubi Enthimena: sententia r.
Enthimena dicitur pars. Exemplorum 2. sunt
genera, alterum quo res gestas quiescens,
ing; alterum quo res ipsi aliquid prae-
ae gestus fingitur, cuius duae ibidem
species, collatio et fabula, quas ibidem

illuſtrat exemplis Ariles. — Exemplis
 tanquam demonstrationibus uſetur, q
 argumentorum copia non habuerit. Ariles uideat
 ſi ſuſcepit, exemplis uſendus erit graſi. Inſi
 motus. Exemplis praeporantibus argu
 meatis, uim inductionis habent, itaq
 multa congerenda ſi. poſſe qſita uim
 habent leſimoniorum, leſia. ubiq
 e. ad qſuadendum. De ſentia uide Ariles
 c. 20. de Enthimene c. 21. 22. 23.

Capitulum 4um

Qui ſunt confirmationis loy, quae differet,
 ſua demonstratiua, deliberatiua, et
 iudicialis confirmationis.

Sunt ydem, q argumentorum loy, intrinſeci,
 et extrinſeci, de qſo Ariles Cicero. Quia,
 tiliam Cyp: et Caſing l. 4 uideantur et
 legantur. Vbi diligenter nota ex Ariles
 l. 3. Ariles. c. 20. ex probationibus oſty
 exempla deliberatiua generi a quon,
 modatiſſima, quia deliberatio e. de
 futuro, quare ex rebus iam factis exempla

producenda sunt; cathinematata & magis
generi iudiciali convenire, epag. differtur
in deliberativo, quam iudiciali genere
versari: Addit deinde in Rhet. c. 31. si
narratis rebus continuo sit fides adhiben-
da, relictis probationibus, ab isto, utili,
honesto, iucundo, facili possibili et
necessariis partibus, firmanenta cae
petenda ee. illa a. partes, quibus exem-
pla et probabilia tractantur, sunt con-
firmationibus et sententiis terminanda.

Confirmatio demonstrativa cui de rebus
omnibus probatissimum agat, aliorum, or-
natu et gratiam spectat potius, q. conten-
dione, unde Arist. 3. Rhet. c. 20. in expo-
sitionibus, inquit, cura ee debet, et
qua honesta atq; utilia facta, intelligunt,
plurimum amplificentur, atq; Horat.
tunc exemplo semper aliquid querendum,
quod laudetur. Atq; in ipso e, ex quo

De Contentione

capite et fonte dicitur abat Giorgio
orationem sibi nunquam defutura.
Judicialis confirmatio magis iustat,
rebus et Argumentis et minuta illa,
quae ad uterque uellicationi obnoxiis
esse possunt, et putat, quae omnia potentiss.
sima sunt, primo ultimoq. ponit loco, ut prole
aptiora ad unum sustinenda partis
aduersa.

In deliberationibus potest aliquid desperare,
ut non futura, de quibus deliberatur,
uel futura quidem, sed non tam magna,
iusta, nec utilia, uide Rhetorica
Arta c. 21.

Capitulum 1.

Qui sit confutatio, unde denominata.
Confutatio est oratio, qua aduersary
argumenta destruit, denominationes
trahit, et re coquinaria effert, uide

¶ In sing. partibus.

129.

n. aqua solent coei vase futo compo-
cere, de quo Cicero l. 4. de ii. nat.
aquarum, inquit, vocant, futum, quo
in Triclinio allata aqua infundebarat
et Tibullus quoque Proclo cognot, alterum
inquit, quo feruet, penula, confutat
Aqua, in quo Trulla adhaerere, quasi
serua dicta, sive ut Varro placet
a Trarruolando et Traxiendo, quod
et eam aqua Traxiatur.

Caput 8um.

¶ Qui sint confutationis modi.

Sunt uarij de quibz Cicero l. 1. de in-
uent. auctor ad Herennid l. 2. Quint:
l. 5. c. 13. Laor maxime comemorat, Plater
l. 3. Rhetor: c. 20. Vng ualud aliqd
qtra aduersary argumentu obijungit, atq;
inde argumenti inbecillitatem, sive in-
becilla demonstrans (placet ita cu
Gellio loqui l. 5. c. 9. q. nodg Enstaphi
dicitur — — — — Alter cu

De Contentione

argumentu' aduersarij' argumento con-
 trariis inferimus. Et Tibullus Rogi p[ro]p[ter]
 Cassius l. 6. c. 5. maxime p[ro]p[ter] aen.
 set. Primo contemptu' cu' inibi facimus
 aduersarioru' dicta, ut Caecili' aau[er]satione
 Cicero, huc renouamus Roman, que ad
 modu' facite plane Cicero in orat: pro
 Roscio Come: Ciceret Fabricius pro Quintis
 Sulpitius et Catonem pro Cluentis Sex-
 tu' Nereius pro Sex: Roscio Erastid. Nos
 tandem in istis utile consilium. Gorgia ut
 genera aduersarij', dicta iocis iocor abel.
 severitate dissoluatur — Secundus
 Hypocritis cum minimu' actione, cultu,
 gestu, et uocis sono aduersariu' eludung.
 Tertius incompensatione, ubi crimina magi-
 ni alienu', vel ipsa iudicij indignatione
 reuocatur, et dicitur perdatat fugisue,
 qui ipse obijerit. Quartus modus antijago,
 gen' sine compensatione, dum afferimus
 rem vel parem, vel maiorem, quallit e

pastorū apud Virgilium —

Die q̄tq; in terris et erit mihi magna Apollo
Tres padeat casti fratru' n̄ amplius ulnas.

Altor parem quaestione reponit.

Qui quibus in terris inscripti nota nota Regū
Nascentur flores? quod repudiandi genus

filios Enstaphi, latinū thukū iurgium appel-
lant. ita D. Augustinus l. 3. gra. Acadē-

micos c. 4. hoc ē, inquit thesū illud iurgium,
quod dici solet, cui quaestioni interpretatae

n̄ est solutio, sed alterius obiectio videtur
n̄ dari. Quamvis modū a posterioribus

deductionem sine palatium, cui iudicem
vel auditores a re nobis contraria de-

ducimus, intereaq; pollicemur nos de eode
alibi dicturos, et ita sensim elabimur.

Addit Caspary modū 3m, et comūne
ubi negantur falsa, ostenduntur ab-

serda, demonstrantur repugnantia
indicantur contradictoria, distinguunt

dubia, illustrantur obicera, cae et

Eiusq; partibus.

133.

cogni habiti. Et Anaclyston, gsequer
et repugnans, quod ea ex adversarijs
dicit colligit, qua conciliari nunq;
possint, adeoq; secus ipse pugnare osten
datur. Aliq; e' de vector, in possibi
le, alij a videtur, minus probabile.
Si ab adversario minus diluide collecta
sunt argumenta, epagitanda erunt
eiusmodi quædura, qst; hic loq; a sabes
sua obferat. Accidunt a p'ia et a bign
Qstion, qto crimen alienu' e' a digni
tate personæ, auctat aut minime condon
et lucrif. Diriora adversarij argu
menta ita adferri solent, quasi cogno
verim, audiverim, ita illu' argumen
tari. Inferna quasi nonerim, ita
illu' dicitur, media quasi opinemur,
quid quædura e', unde Cicero non
ipse p'quam familiarit' e': roget aliq;
dicat fortasse aliq;. Vbi nota quod in
Isonate, Sophocle, Archilochi Heter

De Contentione

obseruavit l. 3. Rhet: c. 20. ut cum
 aliu loquentem introducamus, cum ea
 dicenda sunt, quae nobis inuidiam, alijq;
 molestiam creare possunt. Sophocles n.
 gemonem inducit cum patre propterea
 loquentem. Utile erit legere totum
 c. 35. in Rhet: ad Alexandra, siue
 ea sit Rhet, siue Frapimentis. Si difficile
 erit argumentis aduersarij, solvere ma
 argumenta cu aduersarij argumentis
 conferemus, modo effici poterit, ut nra
 ualentiora ea uideantur. Si magis effi
 caciter e aduersarij locuti, ipsa eius
 dem uerba ponantur, si aoni Ruchementi
 usq; oratione eandem summam uerbis mi
 mitiorib; efferauerit.

Caput octauum.

Quis ordo confutationis et confirmationis
 obseruandus.

Aliqui leuia & minuta, quasi leuis ar
 matura milites in primum agmen coniciunt,
 ut minorib; elusis et confutatis, facilius

Sidem etiam maioribus frequentatur, idemq;
ad uersariis derogent. Illi quae maioris
sunt momenti, prius latebunt, quod
happit argumenta reliqua eandem sint
ramam sponte secutura, ita Martiana
Capella inbet, et Cicero fecit in Cluentia,
nae maxime, nonnisi caput ipsum percellitur,
iam casum, iam diductus plerumque, iam
confutationi miscetur diklogismi, ironia,
subiectiones, concessiones, ratiocinationes,
et tunc sane uis ardoris, oratoris magis
trualefit, ita Caesius 1.6. c. 26.

Ad alia respondetur coniectu, ad alia
liber uel sigillatim plura simul inuadimus, si
infirma sint, ut pariter impelli possit, aut
tam sunt molesta, ut pedem ad singulis con-
ferre non expediat, ita Fab: 1.5. c. 13.

argumenta, quae turba et multitudine ualent,
diducenda erunt, et quasi per partes
dissolueda, quae contextu nocent. — —
Caetera optima rerum confutandare ordine,
dicit abis prudentia, nam ut e apud Cicero

De Contentione

in Bruto: dicere bene neco pueri p[ro]p[ter] n[on] i[n]q[ui]t[us] q[ue]
prudenter intelligit.

Oportet a. cum, inquit, p[ro]feri, qui prior di-
cit, vel in deliberatione, v[el] in iudicio causa
primo suam p[ro]ferre, deinde v[er]o, que p[ro]tra
obici potuit, occurrere et exp[er]ire, si
nulla sit, exemplo Calliprati, prius
adversarij p[ro]ferre licet, tum ora confir-
mare. Qui secundo loco dicit, adversarij
prius p[ro]ferre debet, vel dissolvendo illius
argumenta, v[el] p[ro]tra arguendo, ita filius.
Non a. oratione accipit aming, h[ab]et adversarij
vera dixisse usq[ue] fuerit, ita a. arguendo
p[ro]paratur oratione aming auditori confirmatur.

Capitulum Nonum.

Utrum res omnes argumentis confu-
tandae sint, et cum permovere velis, sitne
usq[ue] argumentorum.

Negat utrumq[ue] filius l. 3. Rh[et]. c. 20.
primun[de] in a. iuorum p[ro]tiora errorem
invidiar[um], q[ue] syllogismos, q[ue] syllogismos adhibent
a. te probanda, que notiora et certiora s[un]t,

quoniam ipsi sunt Syllogismi et argumenta —
 Alterum ideo negat, quia vel motus erit
 argumentum, vel argumentum frustra affe-
 retur, motus a. animi se mutuo expellunt,
 nec simul duo esse possunt, omne a. argu-
 mentum habet, vel sicut a opinione, nec
 potest, inquit, cum motus exprimitur volens,
 oportet simul argumenta quae vere i-
 doceta sententis ubiq; utendum esse.

Caput Iomum.

Quae argumenta sunt potiora refellentia,
 vel confirmantia.

Refellentia refertur sicut l. c. quod maiore
 in sit gelata, et propterea quod inter se collata,
 inquit, contraria sunt evidenter. Quoniam
 pro adversariis dicuntur, si habent duos
 san, sed si e numero probationum. Ita etiam
 ex Cicerone Quintilianus, difficilius nempe
 semper esse creditum, defendere, quam arguere,
 quem tu e vide & lege l. s. c. 13.

Emisq; partibus.

139.

utilissima, et cu melioris aera conditiones
esse solent, cu a. nra res sunt prosperae,
sunt fœdera etiam utilissima, no pro go
more fœdera ferenda sunt. Varietas a.
inundissima ee solat, cum Calhimenata
in sentias, et ha in illa convertuntur.
Quid u sit sentia, dicimus suo loco.

Caput X. II.

Quis usus, quod officiu interrogationis,
et responsionis in contentione.

De hoc Aristot. c. 21. precipit sequentia,
primum adhibenda ee interrogatio, 1.
cum altera parte adversarius ipse dicit,
et ita interrogatio elicitur id, quod
absurdum e. Secundum interroga- 2.
tionis usus ee, cu alterus placid e,
alterus dubius, quod tu adversarius sit
concessurus. Tertiu qto ostendere uir, 3.
adversarius sibi contraria dicere, vel

De Contentione,

à communi opinione abhorrentia.

4.

Quartus casus nō habeat, quod respondeat, nisi fallaciter et astute aliter, si interrogationi occurrerit adversarius, superabitur orator. Interrogare etiam multa nō expedit, propter auditorum invidiam.

Ubi nō ambigitur respondendum ē, distincta, quare opus ē, et longa uti, et perpetua oratione, et nō confusa. Sed casus, quos contraria videbuntur, non opponere statim in responsione solutio adhibenda ē, ne ansam adversarij arripiat, et interrogando sequentia, vel getuendo non capiat, quae ex interrogatione procedit, causa debet conyicere. Post questionem nihil interrogare oportet, nisi ipsa actione gliscibent, nisi casus ad hoc liquida causa ē, et plura ut labefactari nō possit.

Caput decimum tertium.

Quomodo ab argumento ad argumen-
tum transeundum.

Cum singula capita suis argumentis bene
suerint confirmata, ordinem disposita,
habuerintq. insuper suam amplificationem,
si ab uno capite deveniendum erit ad aliud.

Transitioni huic longi, brevissime concluden-
do, quod dictum erit, et proponendo, quod
sequitur; ubi nonnunquam etiam brevis
rerum dictarum repetitio, quasi in epilogo
adhibetur. Luculani semper in eiusmodi
transitu sententiam, plus declamatoriam,
palestricam, quam oratoriam gravitatis
habet. Optimum est, transitionem
variare, ut interim ipse auditor ad novam
intentionem breviter preparetur. Quando,
quibusq. digressionibus opus sit, prudentia
est inveniendum.

Capitula autem multiter ea, et magno orationi
varietate conciliare, ex magno Gregorio

De Contentione.

discimus ex apst. quæ præmittitur ante
libros in Job. ex c. 2.

Dignationes, inquit, utilitatis gratia, et
necessitatis posunt ac debeat fieri.

Sauri n. tractator eloquij, morem fluminis
nisi debet imitari, Fluvij quippe, dum
et alveum fluit, si uellet quædam ex lapore
gignit, in earum profundis sui in partibus
circulit, cumq; illas sufficienter imple-
verit, repente se in alveum refundit, si
minuere, sui diuini uerbi et gradator de-
bet, ut cum de qualibet re disserit, si
fortasse in partem eorum positam oratione
congrua edificationis inuenit,
quæ ad uicinarum ualle lingue undas in-
torqueat, et cum subito subreptas instructio-
campum sufficienter intraverit, ad ser-
uatis propositi alveum recurrit. Hæc
de contentione, cuius partibus, con-
firmatione et configuratione.

De peroratione. 143.
DE PERORATIONE.

Bestat peroratio extrema quasi actus
Oratoris, in quo sane triumphare debet,
et exultare omni eloquentia, hinc u.
fama et existimatio pendet Oratoris,
propterea Cicero reliqui Oratores
omnes, postquam defendissent, con-
cessere peroratione, et M. ille Gal.
Rex Henricus merito dicebat, se Ora-
tores ex perorationibus agnoscere, quia
in istis artificiosius uerborum composi-
tionibus ad numerum ferretur oratio,
sub fine uero uia ipsa se in suis motibus
promeret; de hac.

Caput primum

Quid peroratio, quid epilogus?
Peroratio uel latinis aly cumula, aly
Conclusio uocant, graeci Epilogus, qui
sunt, si qua superior enumerata sunt, breuiter

glectaris. Axi. etia' alia sunt Epiph.
 rema dicere, sed reprehenduntur a
 Dionys. Habebant: in T. Q. M. e. a.
 peroratio totiq' orationis artificiosa
 q'libet. Martiani Capella condidit
 etia' exordia, Narrationi, alq'q' par.
 tibus dicitur e' sua' Perorationes. s'z
 q' Epitome' e' uoluit brevior; Per.
 oratione' a. longiore' orat. fine.

Caput 2dum.

Qua' sint Perorationis officia.
 Recenset illa Arist. l. 3. Rhet. c. 22
 quatuor. 1° ut auditor' conciliet
 animam ab aduersario auocet. 2° ut
 amplificet atq' extenuet. 3° ut boni
 argumenta repetitione memorie re,
 mouet. 4° ut moueat, ita Caesarius
 l. 6. c. 41. Quintilianus l. 6. c. 1.
 praecipua a. 2. sunt, arca ad h. d. g.

De peroracione.

145.

quam repetitione, sine enumeratione: partim
uocant. et affectus, sine Tractatibus,
inde Tabii docet peroracione consistere
in rebus et affectibus.

Caput 3^{ium}.

Quae eundem virtutes.

Sunt illa, breuitas, alacritas, qua
aure efficiat peroracione, breuitas
si enumeratio illa non sit oratione repetita.
si non longior fuerit affectus in iudicio, a uis
horibus infermoriatur. Acris ee debet,
ut aculem in amicum relinquat auditorum,
quod assequatur, per affectus et figurar.

Caput 4^{tum}.

Quos maxime affectus spectet
peroratio.

Nascuntur ex caris generibus, figura
vis propria, uide cicer. l. i. de inuentione,
et locor indignationis is comprehendit, Con,
questioni a. 16. clementia, feriticia

De peroratione.

Consideratio: indignatio, ira, iracundia
 foris sequuntur, et genus dicendi iudi-
 ciale. Species mety Curiam et senatus
 et genus deliberativum, habilitas, gaudium,
 gratitudo, sunt generis Epidictici, sine
 demonstativi. ex quo a. ad acceptorem
 et patronum spectant affectus, si adveni-
 dy mety sit, fortior in peroratione
 debet q. in proaemio, ita Maximus.
 sumam demq. concitandi affectus spiritus,
 namq. in hoc consistit, ut id quod cogit
 acceptator, aut quam atrocissime, aut
 si fieri potest, etiam quam maxime miserabile
 ee videatur. in quam rem imprimis si
 et faciat proposita, et Hypotypos,
 ser. Longae hi ee n. debent, ut moniam.
 Non solum a. dicendo, sed facia n. quaedam
 sua lachrymas moueam, quemadmodum P.
 Rom. in furore egit praeterea Caesaris,
 in concione et foris creata proleta:
 autem et propinquois foder et squalores

De peroratione.

liberorum solitudines et alia. Quae nunc
recte moret Fab: ne quis, nisi sumis
miseris uiribus ad mouendas lacrymas
aggredi audeat. In alijs a. parlibz
tractandis affectus erit, ut quicq. nati
cetur.

Caput Quintum.

Quando et quomodo adhiben-
da anacaphaloga.

In genere de liberatio, enumeratione
raro utemur, quia hoc dicendi genus si-
solum multis controuersis implicari, ita
etiam demonstratio raris est eiusdem
genis; eius porro usus maxime est in genere
forensi et iudiciali, magisq. conuenit
auxilium, cuius argumenta globata
sunt, pedes figunt; patetq. si et reg-
ni sua deperitione ad pauca reuocare
uelit, periculum est, ne sua caesa uideant
frigidius esse. + a. uodot. Arles. at.

De peroratione.

signat, quod uarietur gelusio. Promam
interrogationis collationis sine com-
parationis nam ten simpliciter em-
neratione.

Notandum ex
Quintilianis, ubi iuncta ex pluribus
causam agimus, alio necesse de ubi pluribus
quasi epilogus, que nam modo agit Cicero
in Ver: act. 3. et 7. nam Quintilianus
Nauarchis, cuius uerba Rom. Iust. laury,
mae dedit. Caroly Rhegius l. 1. c. 9
addit adhortatione, et uerba disputationis
amplificatione, q. ait affectibus mis-
cerenda, repetitione illa uerba, ieiuna
et sterilem monet memoriae esse osten-
tatione.

Caput Sextum.

Quis perorationis character?
Esse debet, idem declarat Fabi
et hic h. usquam, inquit, totos Elo,

De peroratione. 149

quia aperire fontes licet: et cum
maxima pars epilopi amplificatio,
uerbis atq; sentijs uti licet, magni
fieri atq; ornatis, tunc e' como-
uendu' theatrou, ut uentu' e' ad
ipsum illud, quo ueteres tragodia
comediasq; clauduntur.

Caput Septimum.

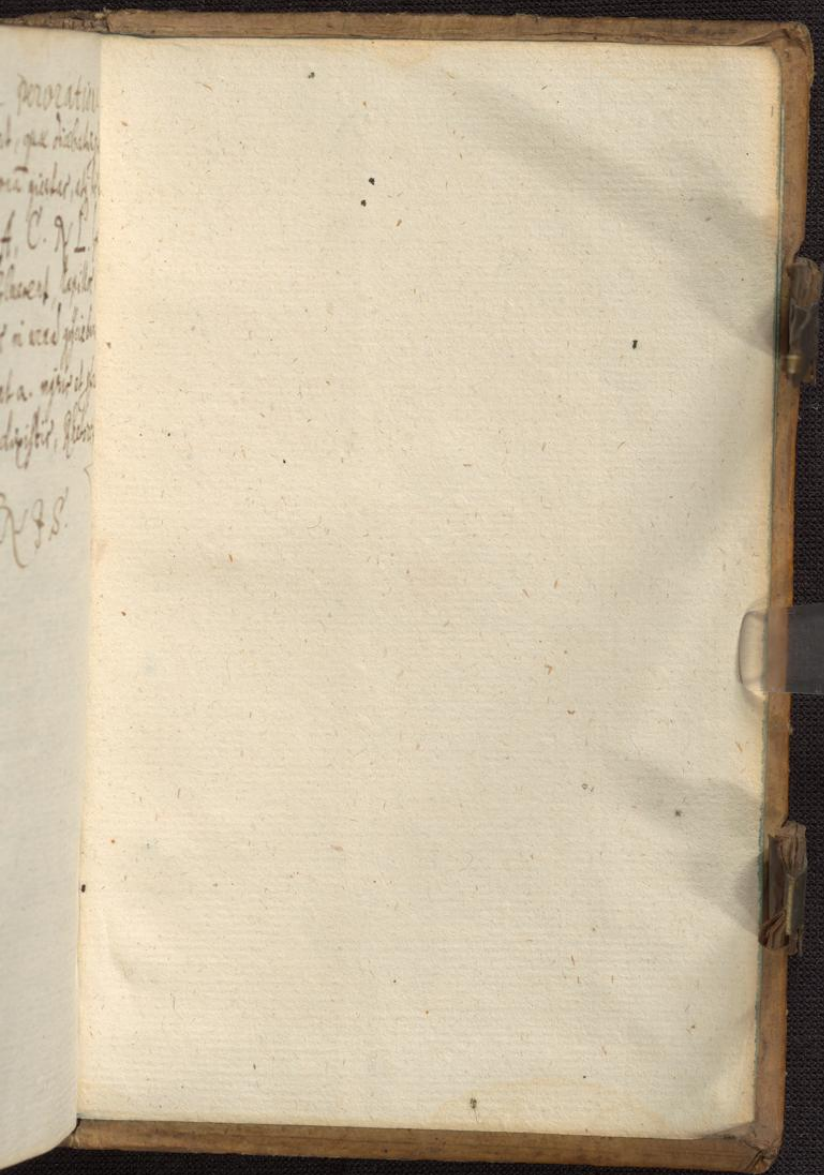
De communi peroratione, sine
q; e' dixi.

Passim ita hodie panegyricar her-
mianat, alijsq; declamationes, ut
olim uerbi hoc loco laudat inueniunt,
Orator n. si nemine populo dictorare,
deret, subyiciat, dixi, habitaq; ubiq;
partis oral. pronuntiabat orator
illos dixisse ita: dixerunt. Inde
in q; filijs iudices ad sententia dicenda

De peroratione.

discedebant, quae dicebatur p. tabul.
 cereas in urina quiescat, atq. his literis
 inscriptas, A. C. N. L. hinc
 si quem absoluerat, capillos albos
 atq. integros in urina efficiebat,
 damnauerat a. nigris et pforatis,
 ita si bene dixisset, Rhetores q. hinc.

J. J. N. J. S.

peroration
et que nichil
non nichil, et
C. N. L.
clausus, legibus
et in ecclesia
et a. nichil
dignitas, clausus
R. S.

